

**DNT-NİN
DARVİNƏ
XƏBƏRDARLIĞI**

HARUN YƏHYA

MÜNDƏRİCAT

GİRİŞ:

BƏŞƏRİYYƏT TARİXİNDƏ ƏHƏMİYYƏTLİ BİR DÖNÜŞ NÖQTƏSİ

HƏYATIN MƏLUMAT QAYNAĞI DNT

CANLI QURULUŞUNDAKI MƏLUMAT VƏ MATERİALİZMİN SONU

TƏKAMÜLÇÜLƏR ŞİMPANZELƏRLƏ 99% BƏNZƏRLİYİN OLDUĞU TƏBLİĞATININ
ƏSASSIZ OLDUĞUNU ETİRAF ETDİ

“İNSAN GENOMU” LAYİHƏSİ HAQQINDA

DARVİNİST–MATERİALİST YANILMALAR

YAZIÇI VƏ ƏSƏRLƏRİ HAQQINDA

Harun Yəhya təxəllüsünü istifadə edən müəllif Adnan Oktar, 1956-cı ildə Ankarada doğulub. İlk, orta və lisey təhsilini Ankarada tamamladı. Daha sonra İstanbul Memar Sinan Universiteti Gözəl Sənətlər fakültəsində və İstanbul Universiteti Fəlsəfə bölməsində təhsil aldı. 1980-ci illərdən bu yana, imani, elmi və siyasi mövzularda bir çox əsər hazırladı. Bunlarla yanaşı, müəllifin təkamülçülərin saxtakarlıqlarını, iddialarının etibarsızlığını və darvinizmin qanlı ideologiyalarla olan qaranlıq əlaqələrini ortaya qoyan çox əhəmiyyətli əsərləri var.

Harun Yəhyanın əsərləri təxminən 30.000 şəkilin yer verildiyi cəmi 45.000 səhifəlik bir külliyyatdır və bu külliyyat 60 fərqli dilə çevrilmişdir.

Müəllifin təxəllüsü, inkarçı düşüncəyə qarşı mübarizə edən iki peyğəmbərin xatirələrinə hörmət olaraq, adlarını yad etmək üçün Harun və Yəhya adlarından yaradılmışdır. Müəllif tərəfindən kitabların üz qabığında Rəsulullahın möhürünün istifadə edilmiş olmasının simvolik mənası isə, kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Bu möhür, Qurani Kərimin Allahın son kitabı və son sözü, Peyğəmbərimiz (səv)-in də hatəm-ül ənbiya olmasını işarə edir. Müəllif də, nəşr etdiyi bütün işlərində, Qurani və Rəsulullahın sünnesini özünə rəhbər etmişdir. Bu surətlə, inkarçı düşüncə sistemlərinin bütün təməl iddialarını tək-tək çürütməyi və dinə qarşı yönəldilən etirazları tam olaraq susduracaq "son söz"ü deməyi hədəfləyir. Çox böyük bir hikmət və kamal sahibi olan Rəsulullahın möhürü, bu son sözü ifadəyə niyyətinin bir duası olaraq istifadə edilmişdir.

Müəllifin bütün işlərindəki ortaq hədəf, Quranın təbliğini dünyaya çatdırmaq, beləliklə, insanları Allahın varlığı, birliyi və axirət kimi təməl imani mövzular üzərində düşünməyə sövq etmək və inkarçı sistemlərin çürük təməllərini və azğın tətbiqlərini gözlər önünə sərməkdir. Necə ki, Harun Yəhyanın əsərləri Hindistandan Amerikaya, İngiltərədən İndoneziyaya, Polşadan Bosniya Hersoqovinaya, İspaniyadan Braziliyaya, Malayziyadan İtaliyaya, Fransadan Bolqarıstana və Rusiyaya qədər dünyanın daha bir çox ölkəsində bəyənilərək oxunur. İngiliscə, fransızca, almanca, italyanca, ispanca, portuqalca, urduca, ərəbcə, albanca, rusca, boşnakca, uyğurca, indoneziyaca, malayca, benqalca, serbcə, bolqarca, çincə, suahili (Tanzaniyada istifadə edilir), Hausa (Afrikada geniş şəkildə istifadə edilir), dhivelhi (Mauritusda istifadə edilir), danimarkaca və isveçcə kimi bir çox dilə çevrilən əsərlər, xaricdə geniş bir oxucu kütləsi tərəfindən izlənilir.

Dünyanın dörd bir tərəfində fəvqəladə təqdir toplayan bu əsərlər bir çox insanın iman etməsinə, bir çoxunun da imanında dərinləşməsinə vəsilə olur. Kitabları oxuyan, araşdıran hər adam, bu əsərlərdəki hikmətli, əsaslı, asan başa düşülən və səmimi üslubun, ağıllı və elmi yanaşmanın fərqi varır. Bu əsərlər sürətli təsir etmə, qəti nəticə vermə, etiraz edilə bilməzlik, çürüdümlə bilməzlik xüsusiyyətləri daşıyır. Bu əsərləri oxuyan və üzərində ciddi şəkildə düşünən insanların, artıq materialist

fəlsəfəni, ateizmi və digər azğın görüş və fəlsəfələrin heç birini səmimi olaraq müdafiə edə bilmələri mümkün deyil. Bundan sonra müdafiə etsələr də ancaq romantik bir inadla müdafiə edəcəklər, çünki fikri dayaqları çürüdülmüşdür. Dövrümüzdəki bütün inkarçı axınlar, Harun Yəhya külliyyatı qarşısında fikirlə məğlub olmuşdurlar.

Şübhəsiz, bu xüsusiyyətlər, Quranın hikmət və izahat təsirindən qaynaqlanır. Müəllifin özü bu əsərlərdən ötəri bir təkəbbür göstərmir, yalnız Allahın hidayətinə vəsilə olmağı niyyət etmişdir. Bundan əlavə, bu əsərlərin çapında və nəşr olunmasında hər hansı bir maddi qazanc hədəflənmir.

Bu həqiqətlər göz qarşısına gətirildikdə, insanların görmədiklərini görmələrini təmin edən, hidayətlərinə vəsilə olan bu əsərlərin oxunmasını təşviq etmənin də, çox əhəmiyyətli bir xidmət olduğu ortaya çıxır.

Bu qiymətli əsərləri tanımaq yerinə, insanların zehinlərini bulandıran, fikir qarışıqlığı meydana gətirən, şübhə və tərəddüdləri dağıtmaqda, imanı qurtarmaqda güclü və iti bir təsiri olmadığı ümumi təcrübə ilə sabit olan kitabları yaymaq isə, əmək və zaman itkisinə səbəb olacaqdır. İmanı qurtarma məqsədindən daha çox, müəllifin ədəbi gücünü vurğulamağa istiqamətli əsərlərdə bu təsirin əldə edilə bilməyəcəyi açıqdır. Bu mövzuda şübhəsi olanlar varsa, Harun Yəhyanın əsərlərinin tək məqsədinin dinsizliyi çürütmək və Quran əxlaqını yaymaq olduğunu, bu xidmətdəki təsir, müvəffəqiyyət və səmimiyyətin açıqca görüldüyünü oxucuların ümumi qənaətindən anlaya bilərlər.

Bilinməlidir ki, dünya üzərindəki zülm və qarışıqlıqların, müsəlmanların çəkdikləri əziyyətlərin əsas səbəbi dinsizliyin fikri hakimiyyətidir. Bunlardan xilas olmanın yolu isə, dinsizliyin fikirlə məğlub edilməsi, iman həqiqətlərinin ortaya qoyulması və Quran əxlaqının, insanların qavrayıb yaşaya biləcəkləri şəkildə izah edilməsidir. Dünyanın günbəgün daha çox içinə çəkilmək istəndiyi zülm, fəsad və qarışıqlıq mühiti diqqətə alındığında bu xidmətin əldən gəldiyi qədər sürətli və təsirli bir şəkildə edilməsi lazım olduğu açıqdır. Əks halda çox gec ola bilər.

Bu əhəmiyyətli xidmətdə qabaqcıl rolu boynuna götürmüş olan Harun Yəhya külliyyatı, Allahın icazəsiylə, XXI əsrdə dünya insanlarını Quranda təsvir edilən hüsur və sülhə, düzgünlük və ədalətə, gözəllik və xoşbəxtliyə daşımağa bir vəsilə olacaq.

OXUCUYA

Bu kitabda və digər işlərimizdə təkamül nəzəriyyəsinin tənəzzülünə xüsusi bir yer ayrılmasının səbəbi, bu nəzəriyyənin hər cür din əleyhinə olan fəlsəfənin təməlini meydana gətirməsidir. Yaradılışı və dolayısı ilə Allahın varlığını inkar edən darvinizm, 140 ildir bir çox insanın imanını itirməsinə ya da şübhəyə düşməsinə səbəb olmuşdur. Bu səbəbdən, bu nəzəriyyənin bir yalan olduğunu gözlər önünə sərmək çox əhəmiyyətli bir imani vəzifədir. Bu əhəmiyyətli xidmətin bütün insanlarımızı çatdırıla bilməsi isə zəruridir. Oxucularımızdan kimsə bəlkə tək bir kitabımızı oxuma imkanı tapa bilər. Bu səbəblə, hər kitabımızda bu mövzuya qısa da olsa bir hissə ayrılması uyğun hesab edilmişdir.

İfadə edilməsi lazım olan bir başqa xüsüs, bu kitabların məzmunu ilə əlaqədardır. Yazıcının bütün kitablarında imani mövzular, Quran ayələri istiqamətində izah edilir, insanlar Allahın ayələrini öyrənməyə və yaşamağa dəvət edilirlər. Allahın ayələri ilə əlaqədar bütün mövzular, oxuyanın aqlında heç bir şübhə və ya sual işarəsi buraxmayacaq şəkildə açıqlanır.

Bu izahat əsnasında istifadə edilən səmimi, sadə və axıcı üslub isə kitabların yeddidən yetmişə hər kəs tərəfindən rahat şəkildə başa düşülməsini təmin edir. Bu təsirli və sadə izahat sayəsində, kitablar "bir nəfəsdə oxunan kitablar" deyiminə tam olaraq uyğun gəlir. Dini rədd etmə mövzusunda qəti bir rəftar sərgiləyən insanlar belə, bu kitablarda izah edilən həqiqətlərdən təsirlənir və izah edilənlərin doğruluğunu inkar edə bilmirlər.

Bu kitab və müəllifin digər əsərləri, oxucular tərəfindən şəxsən oxuna biləcəyi kimi, qarşılıqlı bir söhbət mühiti şəklində də oxuna bilər. Bu kitablardan istifadə etmək istəyən bir qrup oxucunun kitabları bir yerdə oxumaları, mövzuyla əlaqədar öz təfəkkür və təcrübələrini də bir-birlərinə ötürmələri baxımından faydalı olacaqdır.

Bununla yanaşı, yalnız Allahın razılığı üçün yazılmış olan bu kitabların tanınmasında və oxunmasında iştirak etmək də böyük bir xidmət olacaqdır. Çünki müəllifin bütün kitablarında isbatlayıcı və razı salıcı istiqamət son dərəcə güclüdür. Bu səbəblə, dini izah etmək istəyənlər üçün ən təsirli üsul, bu kitabların digər insanlar tərəfindən də oxunmasının təşviq edilməsidir.

Kitabların arxasına müəllifin digər əsərlərinin təqdimatlarının əlavə olunmasının isə əhəmiyyətli səbəbləri vardır. Bunun sayəsində kitabı əlinə alan adam, yuxarıda danışdığımız xüsusiyyətləri daşıyan və oxumaqdan xoşlandığını ümid etdiyimiz bu kitabla eyni xüsusiyyətlərə sahib daha bir çox əsər olduğunu görəcəkdir. İmani və siyasi mövzularda faydalana biləcəyi zəngin bir qaynaq təcrübəsinin olmasına şahid olacaqdır.

Bu əsərlərdə, digər bəzi əsərlərdə görülən, müəllifin şəxsi qənaətlərinə, şübhəli qaynaqlara söykənən izahlara, qüdsi olana qarşı lazım olan ədəbə və hörmətə diqqət yetirilməyən üslublara, burxuntu verən ümitsiz, şübhəli və ümitsizliyə aparan izahatlara rast gələ bilməzsiniz.

GİRİŞ:

BƏŞƏRİYYƏT TARİXİNDƏ ƏHƏMİYYƏTLİ BİR DÖNÜŞ NÖQTƏSİ

Bəşəriyyət tarixinin əhəmiyyətli bir dönüş nöqtəsində yaşayırıq. Bu dönüş nöqtəsinin ən əhəmiyyətli xüsusiyyətlərindən biri, bir vaxtlar elmilik maskası altında bütün dünyaya təlqin edilən materialist fəlsəfənin bilvasitə elm tərəfindən yıxılmasıdır. Materializm, yəni hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən və Allahın varlığını inkar edən fəlsəfə, əslində büt-pərəstliyin müasir formasıdır. Məlum olduğu kimi əvvəlki büt-pərəstlər daşdan və taxtadan hazırlanmış totemlərə, yəni cansız maddi varlıqlara ibadət edir, bunları ilah qəbul edərtilər. Materialist fəlsəfə isə, insanın və bütün canlıların atomlar və molekullar tərəfindən yaradıldığı inancına əsaslanır. Yəni yenə cansız maddi varlıqları “ilah” kimi qəbul edilir. Materializmdəki bu batil inanca görə, cansız atomlar nədənsə təsadüfən öz-özlərini əmələ gətirmiş, vaxt keçdikcə həyat və şüur qazanmışlar və son olaraq da insanı əmələ gətirmişlər.

Materializmin bu batil inancına “**təkamül**” adı verilir. İlk dəfə qədim Şumerdəki və sonra da qədim Yunanıstandakı büt-pərəst mədəniyyətlərdə ortaya atılan “təkamül” inancı, 19-cu əsrdə bir qrup materialist elm adamı tərəfindən sanki dirildilərək, dünyanın gündəminə gətirilmişdir. Çarlz Darvin bu elm adamlarının ən məşhuru. Ortaya atdığı təkamül nəzəriyyəsi 150 il ərzində elm aləminin başını qatmış, səhv olduğu görülməsinə baxmayaraq ideoloji səbəblərlə yaşadılmışdır.

Ancaq başda da ifadə etdiyimiz kimi materializm indiki vaxtda böyük bir səs-küylə çökür. 19-cu əsrə istiqamət verən üç vacib materialist mütəfəkkirin olduğu deyilir: Bu şəxslər **Freud, Marks və Darvin**dir. İlk ikisinin nəzəriyyələri keçdiyimiz 20-ci əsr daxilində sınıanmış, araşdırılmış və sonunda əsassız olduqları başa düşülərək bir-birinin ardınca rədd edilmişdir. Darvin nəzəriyyəsi isə yaşadığımız dövrdə çökür.

2000-ci ilin iyun ayında baş verən bəzi əhəmiyyətli hadisələr, materializmin bu böyük çöküşünü sürətləndirdi.

Əvvəlcə, işıq sürətini keçən bir sürət əldə etmək məqsədiylə təcrübə aparən elm adamları, bütün elmi aspektləri alt-üst edən bir tapıntıyla üz-üzə gəldilər. Işıq sürətinin qat-qat aşıldığı bir təcrübə mühitində, **təcrübənin nəticəsinin onun baş vermə səbəbindən daha əvvəl reallaşdığına** heyratlə şahid oldular. Bu, 19-cu əsrdə materialist iddialara əsaslanaraq ortaya atılan “**səbəbiyyət**” iddiasının çürüməsi mənasını verirdi. Bir qəzet başlığında dərc edilən mövzu “**səbəbsiz nəticə ola biləcəyi və bir hadisənin sonunun, başından əvvəl meydana gələ biləcəyi sübut edildi**” deyə ümumiləşdirildi. Həqiqətən də bir hadisənin nəticəsinin səbəbi kimi görünən hadisədən əvvəl reallaşması, bütün hadisələrin ayrı-ayrı yaradıldığı elmi dəlildir və materialist iddianı tamamilə süquta uğradır.

Həmçinin, insanın gen quruluşunu açmaq üçün həyata keçirilən “İnsan Genomu” layihəsi öz nəticəsini verdi və Allahın canlıları nə cür üstün bir yaradılışla yaratdığını göstərən “genetik informasiya”nın təfərrüatları bəşəriyyətin göz qabağına qoyuldu. Bu gün bu layihənin nəticələrini nəzərdən keçirən, tək bir insan hüceyrəsində minlərlə ensiklopediya səhifəsini dolduracaq qədər məlumat saxlandığını öyrənən hər insan, bunun nə qədər böyük bir yaradılış dəlili olduğunu dərk edir.

Ancaq təkamülçülər həqiqətdə öz əleyhlərinə olan bu son hadisəni, olduğundan fərqli və “təkamül” dəlili kimi göstərməyə çalışırlar. Ən kiçik bir bakteriyanın belə DNT zəncirinin necə meydana gəldiyini izah edə bilməyən təkamülçülər, insan genlərinin heyvan genlərinə bənzəməsinin kəşf edilməsini öz aləmlərində təkamülün lehinə olan bir hadisə kimi şərh edər, yalnız cəmiyyəti istiqamətləndirmək məqsədi güdən mesajlar verərlər. Bəzi mətbuat orqanları isə, həm mövzu haqqındakı nadanlıqları, həm də ön mühakimələrindən ötrü, “İnsan Genomu” layihəsinin “təkamülə dəhil” gətirdiyini zənn edir və ya elə göstərməyə çalışırlar.

Bu kitabda bəhsi keçən təkamülçü yanılmalar izah olunur, yaradılışa qarşı gətirilən etirazların məntiqsizliyi və səthiliyi ortaya qoyulur. Son elmi tapıntıların darvinizmə nə qədər böyük bir zərbə vurduğu da açıq şəkildə görünür.

Bu kitabı oxuduğunuzda Allahı inkar edən materialist fəlsəfənin artıq son nəfəsini verdiyini və bəşəriyyətin 21–ci əsrdə bu kimi yalanlardan xilas olaraq həqiqi yaradılış məqsədinə qayıdacağını siz də görəcəksiniz.

DİZAYN, YƏNİ YARADILIŞ

Allahın yaratmaq üçün dizayn etməyə ehtiyacı yoxdur

“Dizayn” ifadəsinin doğru başa düşülməsi vacibdir. Allahın qüsursuz bir dizayn etməsi, Rəbbimizin əvvəlcə plan qurduğunu daha sonra yaratdığı mənasını verməz. Bilinməlidir ki, göylərin və yerin Rəbbi olan Allahın yaratmaq üçün hər hansı bir “dizayn” etməyə ehtiyacı yoxdur. Allahın dizayn etməsi və yaratması eyni anda baş verir. Allah bu cür nöqsanlardan münəzzəhdir.

Allahın, bir şeyin və ya bir işin olmasını dilədikdə onun olması üçün yalnız: “Ol!” deməsi kifayətdir.

Ayələrdə belə buyurulur:

Bir şeyi yaratmaq istədikdə ona təkçə: “Ol!” deyər, o da olar. (Yasin surəsi, 82)

Göyləri və yeri icad edən Odur. O, bir işi yaratmaq istədikdə ona ancaq: “Ol!” – deyər, o da olar. (Bəqərə surəsi, 117)

HƏYATIN MƏLUMAT QAYNAĞI DNT

İnkişaf edən elm canlıların əsla təsadüflərlə əmələ gələ bilməyəcək qədər qüsursuz bir nizama və olduqca mürəkkəb bir quruluşa sahib olduğunu göstərir. Bu isə canlıların üstün bir güc və elm sahibi olan bir Yaradıcı tərəfindən yaradıldıqlarının dəlilidir. Məsələn, son dövrdə, “İnsan Genomu” layihəsi vəsiləsilə gündəmdə olan insan genindəki qüsursuz quruluş, yəni Allahın bənzərsiz yaratması yenidən göz qabağına gətirilir.

Amerikadan Çinə qədər bir çox ölkədən olan elm adamları, təxminən 15 il ərzində DNT molekulunun 3 milyard pilləsini oxumağa və sıralarını müəyyənləşdirməyə çalışdılar. 2003-cü ilin aprel ayında da bu layihənin ilk mərhələsini tamamlamağı bacardılar. Ancaq əsil cavab gözlənilən məsələ, insan genomundakı bu hərflərin düzülüşüylə kodlaşdırılan informasiya və bunun hüceyrədəki istifadəsi formasıdır. Buna görə də “İnsan Genomu” sxeminin hazırlanması, hər nə qədər həyəcanlandırıcı, əhəmiyyətli bir irəliləyiş olsa da, “İnsan Genomu” layihəsinin başçısı olan dr. Frensis Kollins də “İnsanın istifadə bələdçisində ilk dəfə bir hissəni tamamlaya bildik” sözləriylə ifadə etdiyi kimi, DNT-dəki məlumatın açılması üçün daha hələ ilk addım atılmışdır.

Bu məlumatın açılmasının niyə bu qədər uzun vaxt apardığı başa düşə bilmək üçün DNT-yə yerləşdirilən məlumatın böyüklüyü və funksiyaları başa düşməlidir.

DNT-nin sirli quruluşu

Texnologiya məhsulunun və ya müəssisənin tikintisi və idarə olunmasında bəşəriyyətin əsrlər boyu əldə etdiyi təcrübədən və bilikdən istifadə edilir. Dünyanın ən qabaqcıl və mürəkkəb müəssisəsi olan insan bədəninə inşası üçün bilik və təcrübə isə DNT-də gizlənmişdir. DNT, hüceyrə nüvəsində diqqətlə qorunan olduqca böyük bir molekuldur və bu molekul insan bədəninə bir cür məlumat bankıdır. DNT-də qorunan məlumatlar, insanın saç və gözlərinin rəngindən, boyunun uzunluğuna qədər bütün fiziki xüsusiyyətləriylə birlikdə, hüceyrələrdə və bədəndə baş verən minlərlə fərqli hadisəyə və sistemə də nəzarət edir. Məsələn, insanın qan təzyiqinin aşağı, yuxarı və ya normal olması belə DNT-dəki məlumatlardan asılıdır.

Burada qeyd olunmalı əhəmiyyətli nöqtə, hələ ilk insandan etibarən milyardlarla insanın hüceyrəsində olan trilyonlarla DNT-nin indiki mükəmməllik və mürəkkəbliyi ilə birlikdə yaranmasıdır. İnsanları heyrətləndirən quruluş və xüsusiyyətləriylə, belə bir molekulun təkamülçülərin irəli sürdüyü kimi təsadüflər nəticəsində meydana gəlməsinin nə qədər məntiqsiz olduğunu sonrakı sətirləri oxuduqca sizlər də daha dəqiq görəcəksiniz.

İnsan hüceyrəsindəki cildlərlə məlumat

DNT-də saxlanılan məlumat əhəmiyyət verilməyəcək qədər lazımsız deyil. Belə ki, insanın tək bir DNT molekulunda tam bir milyon ensiklopediya səhifəsini və ya başqa bir sözlə təxminən 1000 kitabı dolduracaq miqdarda məlumat vardır. Diqqət edin, tam 1 000 000 ensiklopediya səhifəsi və ya 1000 kitab deyilir. Yəni, hər bir hüceyrənin nüvəsində, insan bədəninin funksiyalarına nəzarət etməyə imkan verən bir milyon səhifəlik bir ensiklopediyanın tuta biləcəyi miqdarda məlumat kodlanmışdır. Bir nümunə vermək istəsək, dünyanın ən böyük ensiklopediyalarından biri olan 23 cildlik "Encyclopedia Britannica"nın belə cəmi 25 min səhifəsi vardır. Belə olduqda, qarşımıza inanılmaz bir mənzərə çıxar. Mikroskopik hüceyrənin içindəki, ondan xeyli kiçik bir nüvədə olan bir molekulda, milyonlarla məlumat ehtiva edən dünyanın ən böyük ensiklopediyasının 40 misli böyüklüyündə bir məlumat anbarı gizlənmişdir. Bu da təxminən 1000 cildlik, dünyada başqa nümunəsi, bənzəri olmayan nəhəng bir ensiklopediya deməkdir. Hər gün 24 saat ərzində heç dayanmadan hər saniyədə insanın gen məlumatlarından biri oxunsa, bu əməliyyatın tamamlanması üçün 100 il keçməlidir. DNT-dəki məlumatın kitab halına gətirildiyini fərz etsək, bu kitabları üst-üstə qoyduğumuz təqdirdə, kitabların hündürlüyü 70 metrə çatacaq. Əgər DNT-dəki məlumatları kağız üzərinə köçürsək kağızların uzunluğu Şimal Qütbündən Ekvatora qədər uzanacaqdır.

Bu nümunələr, DNT-nin nə qədər böyük bir məlumata sahib olduğunu bir göstəricisidir. Yaxşı, amma bir molekulun məlumat sahibi olmasından necə danışa bilərik? Çünki, burada haqqında danışdığımız bir kompyuter və ya kitabxana deyil, yalnız zülal, yağ və su molekullarından ibarət olan, millimetrin yüz mində biri qədər kiçiklikdəki bir sahədir. Bu kiçik şüursuz atomlardan ibarət olan sahədə, nəinki milyardlarla məlumat, tək bir məlumatın mövcud olması və bu məlumatın mühafizə edilməsi belə olduqca heyramiz bir möcüzədir.

İndiki vaxtda, məlumatın saxlandığı ən qabaqcıl texnologiya kompyuterlərdir. Bundan 50 il əvvəl otaq böyüklüyündəki bir kompyuterin sahib ola bildiyi məlumatı, bu gün kiçik "disk"lər tuta bilir. İnsan zəkasının əsrlərdir əldə etdiyi bilik və illərlə davam edən səyləri nəticəsində yaratdığı bu son texnologiya belə, hələ tək bir hüceyrə nüvəsinin məlumat saxlama tutumuna yaxınlaşa bilməmişdir. Belə böyük bir tutuma sahib olan DNT-nin kiçikliyi əks etdirmək üçün məşhur mikrobiologiya professoru Maykl Dentonun apardığı bu müqayisə izah etməyə kifayətdir:

Bu günə qədər yaşamış, gəlib-gətmiş hər canlı növünün bütün xüsusiyyətləri məlumat halında DNT-yə yüklənsə ümumi DNT həcmi bir çay qaşığının ancaq kiçik bir hissəsini doldurardı. Həmçinin geridə bu ana qədər yazılmış bütün kitablardakı məlumatları saxlaya biləcək qədər boşluq qalardı.(1)

Gözlə görə bilmədiyimiz, diametri metrin milyardda biri böyüklüyündə olan, atomların yan-yanı düzülməsiylə meydana gəlmiş bir zəncir, görəsən belə bir məlumata və hafizəyə necə sahib ola bilər? Bu suala bunu da əlavə edin: Bədəninizdəki 100 trilyon hüceyrədən hər biri bir milyon səhifəni əzbər bildiyi halda,

görəsən siz ağıllı və şüurlu bir insan olaraq həyatınız boyu neçə ensiklopediya səhifəsini əzbərləyə bilərsiniz? Daha da əhəmiyyətli, hüceyrə bu məlumatları qüsursuzca, olduqca sistemli və planlı bir şəkildə və əsla səhv etmədən lazımı yerlərdə istifadə edir. Hətta hələ insan yaranmadan əvvəl, artıq hüceyrələri fəaliyyət halında olaraq onu inşa etməyə başlamışdır.

İnsanın özül daşı hüceyrələr...

Bir yumurtanın spermatozoidlə mayalanması, yeni bir insan həyatının ilk başlanğıcıdır. Milyonlarla sperma, yumurtanı qidalandırmaq üçün bir-biriylə yarışar və nəticədə biri qalib gəlir. Ancaq bu təsadüfə əsaslanan bir yarış deyil, hər mərhələsi Allah tərəfindən taledə müəyyənləşdirilərək yaradılmışdır. Allah, Quranda bu həqiqəti insanlara belə bildirir:

Sizi Biz yaratdıq. Bəs nə üçün dirildiləcəyinizi təsdiq etmirsiniz? Axıtdığınız nütfəni gördünüzümü? Onu siz yaradırsınız, yoxsa Biz? (Vəqifə surəsi, 57–59)

Atanın sperma hüceyrəsi ananın yumurta hüceyrəsini mayalandırdığı vaxt, doğulacaq körpənin bütün irsi xüsusiyyətlərini müəyyənləşdirmək üçün atanın və ananın genləri birləşir. Bu minlərlə gəndən hər birinin xüsusi bir funksiyası var. Saç və göz rəngini, üzünün formasını, skelet tavanındakı, daxili orqanlardakı, beyin, sinirlər və əzələlərdəki sayısız–hesabsız təfərrüatı müəyyənləşdirən genlərdir.

Sperma ilə yumurta hüceyrəsi birləşdikləri vaxt əmələ gələn bu hüceyrə ilə birlikdə, insanın həyatının sonuna qədər hər hüceyrəsində şifrəsini daşıyacağı DNT molekulunun da ilk surəti meydana gəlmiş olar.

Mayalanmış yumurta dediyimiz o ilk hüceyrə bir insana çevrilmək üçün, çoxalmalıdır və bunun bilirmiş kimi hüceyrə bölünməyə başlayır. Hüceyrələr bölündükcə bir-birindən fərqli hüceyrələr əmələ gəlir, bədəndə lazımlı yerlərə gedirlər. Eyni hüceyrələrdən əmələ gələn bir ət parçası deyil, bir qismi, məsələn göz hüceyrəsi olub tam olmalı olduğu yerə, bir hissəsi ürəyi əmələ gətirib döş qəfəsindəki yerinə gedər və ya dəri hüceyrəsi olaraq bütün bədəni örtər. Bütün hüceyrələr, əmələ gətirəcəkləri toxumanın tələb etdiyi qədər çoxalar və bu toxumalar da lazımi quruluşu əmələ gətirmək üçün yan–yana gələrək orqanları əmələ gətirməyə başlayarlar.

Bu fərqlənmə və koordinasiya strukturu DNT molekulu tərəfindən təmin edilir. Bunu unutmamaq lazımdır ki, DNT nə ən son texnologiyayla təchiz edilmiş laboratoriyalarda çalışan bir biokimyəçi, nə də saniyədə trilyonlarla əməliyyat apara bilən bir super–kompyuterdir. DNT, karbon, fosfor, azot, hidrogen və oksigen kimi atomlardan əmələ gələn bir molekuldur.

İndi düşünək və öz–özümüzə sual verək: İnsan bədənində mövcud olan trilyonlarla hüceyrə, bir-birindən bölünmə yoluyla çoxalır. Ancaq hər hüceyrədəki

fərqli gen müxtəlif vaxtlarda aktivləşir və bu şəkildə hüceyrələrdə müxtəliflik əmələ gəlir. Digər bir sözlə, ilk hüceyrədən sonra bölünərək çoxalan hər hüceyrədə, bütün genetik məlumatlar vardır, yəni hər hüceyrə əslində ürək əzələsi, dəri, qırmızı qan hüceyrəsi və ya bədənin hər hansı başqa bir toxumasını əmələ gətirmə qabiliyyətinə malikdir. Hər hüceyrə o bədən üçün tam bir DNT tərifinə sahib olsa da, inkişafın müxtəlif mərhələlərində və müxtəlif orqanlarda yalnız bəzi genlər aktiv halda olur. Məsələn, böyrək əmələ gəlmə və funksiya kodları hər hüceyrədə mövcuddur, ancaq yalnız əlaqədar genlər inkişaf əsnasında, müəyyən vaxtlarda, bu orqanda aktiv olur. Eynilə, müəyyən fermentlər məsələn, qlükoza 6- fosfat əsasən qaraciyərdə mövcuddur, lakin digər orqanların hər hüceyrəsi bu zülalın reseptinə sahibdir, amma əsla bu zülalı ifraz etməz. Məsələn, göz hüceyrəsi bu fermenti ifraz etməz, göz üçün lazım olan fermentləri ifraz edər, sinir hüceyrələri beyin və orqanlar arasında gedib gələn xəbərdarlıq və əmrləri daşıyacaq, qaraciyər hüceyrələri toksinləri zərərsiz hala gətirəcək və yağ hüceyrələrini ehtiyac olan dövrlərdə istifadə etmək üçün ehtiyatda saxlayacaq şəkildə ixtisaslaşarlar. Heç biri mədə ilə əlaqədar fermentləri ifraz etmək kimi bir səhv etməz. Bəs bu qüsursuz bölgünü kim aparır? Hüceyrələrə bölünmə və bölündükdən sonra müxtəlif mövzularda ixtisaslaşma əmrini kim verir? Həmçinin, bütün hüceyrələr itaət edə biləcək şüura necə sahib olmuşdur və bəzən dinləyərək belə qüsursuz bir nizam-intizam halında və sistemli şəkildə çalışırlar? Bunlardan heç birinin təsadüfən baş verən hadisələrin təsiri nəticəsində əmələ gəlmiş təsadüfi sistemlər olmadığı olduqca aydındır.

Hüceyrələrin yalnız doğru zamanda doğru yerdə olmaları və doğru genləri aktiv hala gətirmələriylə də bu qüsursuzluq qurtarmır. Hüceyrələr həmçinin həyatın lazımı mərhələsində, lazımı miqdarda olmalıdırlar. Bəzi “qulluqçu” genlər, demək olar ki, bütün hüceyrələrdə həmişə fəaliyyət göstərir. Digər genlər, yalnız bəzi hüceyrələrdə adamın həyatındakı tək münasib, kritik bir dövrdə, bir neçə saatdan az bir müddətdə öz funksiyasını yerinə yetirər, sonra bir daha fəaliyyət göstərmək üçün gözləmə rejiminə keçər. Məsələn, əmizdirmə əsnasında süd ifrazı genlər tərəfindən sürətləndirilir. Mövcud məlumat tam vaxtında, müvafiq miqdarda və müvafiq yerdə hərəkətə keçirilir. DNT-də yerləşmiş milyardlarla məlumatın bu qədər şüurlu, planlı, iradəli, hesablı və ağıllı şəkildə idarəsi və istifadəsi, əsla təkamülçülərin “təsadüf” iddialarıyla izah oluna bilməz. Dünyada mövcud olan heç bir sistemin ən sadəsi belə təsadüfən əmələ gələ bilmədiyi halda, mikroskopik bir sahədə baş verən fəvqəladə planlı və mütəşəkkil hadisələrin səbəbini təsadüflərlə əlaqələndirmək böyük bir məntiqsizlikdir. Necə ki, təkamülçülər də hüceyrələrdəki bu fərqlənməyə və qüsursuz vəzifə bölgüsünə bir izah verməkdən çox uzaq olduqlarını qəbul edirlər. Təkamülçü mikrobiologiya professoru Əli Dəmirsoy bunu etiraf edir:

Əslində, mayalanmış bir yumurtadan çox müxtəlif quruluşa və funksiyalara sahib bir çox hüceyrə qrupunun əmələ gəlməsi indiyə qədər qane edici bir şəkildə izah edilə bilməmişdir.(2)

Bütün bu fəvqəladə hadisələrin, təsadüflərin və ya hüceyrənin əsəri ola bilməyəcəyi aydındır. Bəs, hüceyrədə baş verən bu hadisələri idarə edən, müəyyən bir məqsədlə yaradan, milyardlarla məlumatı, gözlə görülməyəcək qədər kiçik bir sahəyə yerləşdirən ağıl və güc kimə aiddir?

Hüceyrədəki ağıl

Bu vəziyyətdə bunu qəbul etmək lazımdır ki, mədədəki ya da qulaqdakı hər hansı bir hüceyrə insandan qat-qat daha məlumatlı olduğu və bu məlumatı ən doğru və ən qüsursuz şəkildə qiymətləndirə bildiyi üçün insandan xeyli ağıllıdır.

Bəs bu ağılın qaynağı nədir? Necə olar ki, insan bədənindəki 100 trilyon hüceyrənin hər biri ayrı-ayrılıqda bu cür inanılmaz bir ağıla, məlumata və bacarığa sahib ola bilər? Bunlar nəticə etibarilə atomlardan əmələ gəlmiş və şüuru olmayan strukturlardır. Qabağımıza bütün elementlərin atomlarını qoyub müxtəlif formalarda və sayda bir-birlərinə bağlayaraq milyonlarla müxtəlif molekul əmələ gətirsək, yenə də ağıl əldə edə bilmərik. Bu molekulların böyük, kiçik, sadə və ya mürəkkəb olması da heç nəyi dəyişdirməz. Nəticə etibarilə, şüurlu surətdə bir işi planlaşdırıb yerinə yetirməyi bacaracaq bir zehin əsla ortaya çıxmaz.

Onda necə olur ki, müəyyən saydakı ağılsız və şüursuz atomun müəyyən formalarda düzülməsindən əmələ gələn DNT molekulu və onunla uyğun surətdə çalışan fermentlər bir çox şüurlu işlər görüb, hüceyrədəki saysız-hesabsız mürəkkəb və müxtəlif əməliyyatları qüsursuz və mükəmməl şəkildə icra edə bilirlər? Bunun cavabı çox sadədir, ağıl bu molekullarda ya da bunları içində saxlayan hüceyrədə deyil, bu molekulları bu işləri görəcək şəkildə proqramlaşdırılmış surətdə yaradanın Özündədir. Bir sözlə, ağıl əsərdə deyil, o əsəri Yaradandır.

Ən inkişaf etmiş kompyuter belə, onu incəliklərinə qədər dizayn edən, hazırlayan, onu işlədəcək proqramları yazıb ona yükləyən və istifadə edən bir ağıl və zəkanın məhsuludur. Eynilə, hüceyrə də, içindəki DNT və RNT-lər də, bu hüceyrələrdən əmələ gələn insan da, özlərini və gördükləri işləri yaradanın əsəridirlər. Əsər nə qədər mükəmməl, qüsursuz və təsirli olursa olsun, ağıl həmişə o əsərin sahibinə aid olur.

Stolunuzun üstündəki dəftərə yazılmış tək bir mənalı cümlə belə görsəniz, bunu kimin yazmış olduğu sizi maraqlandırar. Dəftər ilə qələmin və ya mürəkkəbin təsadüfən bir yerə gələrək, küləyin təsiriylə bu cümləni yazdığını əsla düşünməzsiniz. DNT-də isə milyardlarla məlumatdan söhbət gedir və bu məlumatların hər biri bir insan üçün olduqca həyati əhəmiyyətə malikdir.

Bəs eyni sualı niyə hüceyrə üçün soruşuruq? Dəftərinizdəki və ya kompyuterinizdəki məlumatlar bəzi şəxslər tərəfindən oraya yazılmışsa, bunlardan xeyli üstün və qabaqcıl bir texnologiyaya sahib olan DNT, kim tərəfindən ən mükəmməl şəkildə yaradılıb, həm ayrı bir möcüzə olan balaca hüceyrənin içinə diqqətlə yerləşdirilmiş, həm də minlərlə il əvvəldən dövrümüzdə qədər heç bir

xüsusiyyətini itirməmişdir? Sizin üçün bu sətirləri oxumağınız, görməyiniz, nəfəs almaq, düşünmək, bir sözlə yaşamanız və yaşaya bilməyiniz üçün hər an fəaliyyət halında olan bu hüceyrələrin kim tərəfindən və nə məqsədlə yaradıldığını soruşmaqdan daha əhəmiyyətli nə ola bilər?

Sizcə həyatda ən çox diqqət etməli olduğunuz, bu sualın cavabı deyilmi? Səmaya baxdığınız vaxt gördüyünüz Günəşdən bədəninizdəki DNT-lərinizə qədər hər şeydə möhtəşəm bir yaradılış, plan və nizam vardır. Bunların hər hansı birini təsadüflərin nəticəsi hesab etmək isə, əsla qəbul və ciddi hesab edilə bilməyəcək bir iddiadır.

Heç bir şey təsadüfən

baş verməz

Bəzi binaların qabağındakı çiçəklərin bəzən binanın adı yazılacaq şəkildə düzülməsiylə mütləq rastlaşmışınızdır. Uzaqdan və ya təcridlə baxdığınız vaxt, çiçəklərlə binanın və ya şirkətin adının yazılmış olduğunu dərhal görə bilərsiniz. Bu, çiçəklərin orada təsadüfən böyümədiklərinin, bağbanlar və landşaft memarları tərəfindən müəyyən ardıcılıqla əkiləndiyinin bir göstəricisidir. Siz bağbanları bu işi görərkən görməmiş ola bilərsiniz, ancaq çiçəklərlə yazılmış adı gördüyünüz vaxt bunu başa düşərsiniz və ya dostlarıyla söz oyunu oynadıqdan sonra, hərfləri stolun üstündə qarışmış halda buraxıb getdiyinizi düşünək. Qayıtdığınız vaxt stolun üstündəki hərflərlə “OYUNU MƏN UDDUM” yazdığını görsəniz, bunu yazan birinin olduğunu dərhal başa düşərsiniz. Heç vaxt bağçadakı çiçəklərin təsadüfi düzülüşlərlə binanın adını yazdığını düşünməyəcəyiniz kimi, hərflərin də təsadüfən yan-yana gələrək bu mənalı cümləni təsadüfən meydana gətirdiyini düşünməzsiz. Bir sözlə, bir yerdə bir məqsədə xidmət edən bir dizayn varsa, bunun mütləq bir dizayneri olduğunu bilərsiniz. Siz bu dizayneri görməmiş ola bilərsiniz, ancaq əsərindən və ya arxasında buraxdığı izdən onun varlığını və məqsədini başa düşərsiniz.

Bu nümunələrlə bunu izah etmək istəyirik: Əgər bir yerdə ən kiçik bir plan varsa, orada mütləq bir ağıl sahibinin izləri vardır. Heç bir ağıl məhsulu təsadüfən meydana gəlməz. Məsələn, bir dağın üstündə trilyonlarla dəfə ağ daşlar diyirləndirsəniz, bir binanın adının təsadüfən meydana gəldiyini görə bilməzsiz. Əgər bir yerdə bir söz, cümlə varsa, hər kəs qəbul edər ki, mütləq o söz biri tərəfindən yazılmışdır. Yazıçısız söz, dizayneri olmayan dizayn olmaz.

İnsanın bədəni isə, bir bina adından və ya “Oyunu mən qazandım” cümləsindən trilyonlarla dəfə daha mürəkkəb bir quruluşa malikdir və bu mürəkkəb quruluşun özbaşına ya da “təsadüfən” əmələ gəlmiş olması qətiyyən amma qətiyyən mümkün deyil. Üstəlik milyonlarla ildir ki, milyardlarla canlının sahib olduğu trilyonlarla DNT, heç bir qüsura sahib olmadan, ən mükəmməl halıyla yazılır, gözlə görülməyəcək qədər kiçik bir məkana yerləşdirilir və ən ağıllı şəkildə istifadə edilir. Elə isə insanı da, onun hüceyrəsini də, DNT-ni də qüsursuz və mükəmməl bir şəkildə planlaşdırıb

əmələ gətirən bir Yaradıcı vardır. Bunun əksini iddia etmək, ağılın hüdudlarından kənara çıxıb həqiqətlərə, ağıla və məntiqə hücum etmək deməkdir.

Halbuki, çox təəssüf ki, hərflərin öz-özlərinə düzülüb üç kiçik sözü belə yaza bilmələrinin qeyri-mümkün olduğunu bir dəfəyə deyəcək bir çox adam, milyardlarla atomun tək-tək planlanmış bir düzülüşlə bir yerə gəlib DNT kimi möhtəşəm işlər bacara bilən bir molekul meydana gətirməsinin “təsadüflər” nəticəsində olduğu yalanını etiraz etmədən dinləyə bilir. Bu eynilə hipnoz edilən bir adamın edilən təlqinlə, özünün bir qapı, ağac və ya kərtənkələ olduğuna etiraz etməməsi və bunu qəbul etməsinə bənzəyir.

DNT-dəki qüsursuz yaradılışın nümunələri bunlarla məhdudlaşmır. Allah, məlumatların DNT-də şifrələnməsini çox möhtəşəm və heyrətləndirəcək şəkildə yaratmışdır.

DNT-nin əlifbası

Hüceyrənin nüvəsində olan DNT, spiral formalı bir quruluşa malikdir. Bu spiral quruluş açıldığı vaxt, DNT təxminən bir metr uzunluğunda çox nazik, uzun bir lent halına gəlir. Təxminən bir metr uzunluğundakı DNT-nin, bir kiçik hüceyrə nüvəsinin içində qablaşdırılmış halda yerləşməsi isə üzərində diqqətlə dayanılmalı bir mövzudur.

DNT-də atomların özünə xas düzülüşü maksimum şifrəni, minimum sahədə daşıya biləcək üstün bir yaradılışa malikdir. Bir-birinə keçmiş iki spiral nərdivanın hər pilləsində üç cür element mövcuddur: Bunlar şəkər, fosfat və DNT-nin şifrələrini meydana gətirən azotlu üzvi əsasdır. Bütün insanlarda materialların və funksiyaların eyni olmasına baxmayaraq, bir-birlərindən fərqli olmalarını təmin edən xüsusi şifrələr, məhz bu azot əsasları tərəfindən yaradılmışdır. Dörd fərqli növü olan bu əsasları düzülüşlərindəki fərqliliklər insanlar arasındakı bütün fərqliliklərin yaranma səbəbidir. Bu əsas növləri; Adenin, Quanin, Sitozin və timin olaraq adlandırılmışdır. Əsaslar müəyyən bir qaydaya görə bir-birlərinə bağlanır. Elm adamlarının yeni-yeni başa düşməyə başladığı xarici bir dil kimi, müəyyən bir kod sisteminə görə düzülmüş bu dörd növ azotlu üzvi əsasdə, bioloji varlığımızın bütün şifrəsi gizlənmişdir.

DNT molekullarını əmələ gətirən bu əsaslar adlarının baş hərfləri olan A, T, Q və C hərfləriylə adlandırılırlar. Məhz nüvədəki məlumat bankında məlumatlar bu şəkildə 4 hərfdən ibarət olan bir əlifbadan istifadə edilməklə ehtiyatda saxlanılmışdır.

DNT molekulunun bir hissəsi olan hər bir gen insan bədənindəki müəyyən bir xüsusiyyətə nəzarət edir. Boyun uzunluğu, gözün rəngi, burnun, qulağın, kəllənin materialı, forması kimi saysız-hesabsız xüsusiyyət, əlaqədar genlərin əmriylə meydana gəlir. Bu genlərin hamısını bir kitabın səhifələrinə bənzədə bilərik. Səhifələrdə isə A-T-Q-C hərflərindən meydana gəlmiş yazılar vardır.

İnsan hüceyrəsindəki DNT-lərdə 30000-ə yaxın gen mövcuddur. Hər gen, qarşılığı olan zülal növünə görə, sayları 1000 ilə 186 000 arasında dəyişən nükleotidlərin xüsusi bir ardıcılıqda düzülməsindən meydana gəlir. Bu genlər özlərində insan bədənində vəzifə yerinə yetirən təxminən 200 000-ə yaxın zülalın kodlarını saxlayır və bu zülalların istehsalını yoxlayırlar.

Genlərin tənzimlənməsi

Molekulyar biologiyanın ən əhəmiyyətli kəşflərindən biri, bəzi genlərin bəzi genlər üzərində daha təsirli olduğunu kəşf edilməsidir. Bunun səbəbi, genlərin çox qarışıq bir sırayla düzülmələridir. Genetik iyerarxiyanın əsasında, ümumiyyətlə, təkrarlanan müəyyən funksiyalarla vəzifələndirilmiş genlər vardır: Bunlar hemoqlobin ifraz etmək, saçın uzanması və ya həzm fermentlərinin ifraz edilməsi kimi işlər görən genlərdir. Bu molekulyar işçilərin üzərində “tənzimləyici” genlər mövcuddur, bunlar bu işçi genləri işlədər və dayandırır. Məsələn, uşaqlıq dövründə hemoqlobin geninin fəaliyyətini dayandırır. Həm işçilərin, həm də “orta dərəcəli idarəçilərin” üzərində bir ardıcıl ana nəzarət geni mövcuddur. Bunların qərarları onlarla, hətta yüzlərlə aşağı bölmələrə təsir edir. Bu genlər o qədər həyati əhəmiyyətə malikdir ki, rüşeym mərhələsində zərər görmələri ölümcül ola bilər.

Bu, üzərində diqqətlə düşünülməli bir məlumatdır. Genlər, atomlardan ibarət olan molekullardır. Bəs bu molekullar, aralarında belə nizamlı bir sistemi necə qurmuşlar? Necə olur ki, bir molekul bir insanın artıq boyunun uzanmasını dayandırma qərarı verir, bu qərarını digərinə ötürür, digəri isə bu qərarı necə başa düşüb, itaət edib, həyata keçirir? Bu intizamın qurucusu kimdir? Həmçinin, milyonlarla ildir ki, trilyonlarla gen eyni intizam, itaət, ağıl və şüurla vəzifəsini əskiksiz yerinə yetirir.

Belə bir sistemin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia etmək, çox boş sözdür. Genləri, ən ağıllı və ən qüsursuz şəkildə proqramlaşdıran, şübhəsiz ki, hər şeyin Rəbbi olan Allahdır.

Təsadüflərlə izah edilə bilməyən

DNT

Riyaziyyat hal-hazırkı dövrdə DNT-də yazılı məlumatların əmələ gəlməsində təsadüfə yer olmadığını sübut etmişdir. Nəinki milyonlarla pillədən ibarət olan DNT molekulunun, DNT-ni əmələ gətirən 30 000 gəndən tək birinin belə təsadüfən əmələ gələ bilmə ehtimalı qeyri-mümkün ifadəsinin belə aciz qaldığı bir vəziyyətdir. Təkamülçü bioloq olan Frank B. Salisberi bu mümkünsüzlüklə əlaqədar olaraq bunları demişdir:

Orta böyüklükdəki bir zülal molekulunda təxminən 300 amin turşusu vardır. Buna nəzarət edən DNT zəncirində isə, təxminən 1000 nükleotid mövcud olacaq. Bir

DNT zəncirində dörd növ nukleotid olduğu, 1000 nukleotidlik bir sıra 4 üstü 1000 fərqli şəkildə ola biləcək. Kiçik bir loqarifm hesabıyla əldə olunan bu rəqəm isə, ağılın qavrama hüdudundan çox uzaqdır.(3)

Yəni mühitdə bütün lazımi nukleotidlərin olduğunu, bunların aralarında bağlanması üçün lazımlı bütün mürəkkəb molekulların və məcburi fermentlərin hamısının hazır vəziyyətdə olduğunu fərz etsək belə bu nukleotidlərin istənilən sırada düzülməsi ehtimalı 4 üstü 1000 də 1, digər bir sözlə, 10 üstü 600-də 1 ehtimal deməkdir. Bir sözlə, insan bədənindəki orta ölçülü bir zülalın DNT-dəki şifrəsinin təsadüf nəticəsində, öz-özünə meydana gəlmə ehtimalı, 10-un yanında 600 ədəd sıfır olan sayda 1-dir. Bu astronomik olmaqdan da kənara çıxan say isə, praktiki olaraq "0" ehtimal mənasını verir. Deməli, belə bir düzülüş ancaq ağıllı və şüurlu bir gücün məlumat və nəzarəti altında baş vermək məcburiyyətindədir.

Hal-hazırda oxuduğunuz yazını düşünün. Hərflərin (hər hərf üçün fərqli bir stampdan istifadə edərək) öz-özlərinə və təsadüfən bir yerə gələrək belə bir yazı meydana gətirdiklərini iddia edən birinə nə gözlə baxardınız? Aydındır ki, bu yazı ağılı və şüur sahibi biri tərəfindən yazılmışdı. Məhz DNT-dəki vəziyyət də bundan heç fərqlənmir.

DNT-nin quruluşunu kəşf edən biokimyəçi Frensis Krik, mövzu üzərində apardığı tədqiqatlardan ötrü Nobel mükafatı aldı. Krik qatı bir təkamülçü olmasına baxmayaraq, DNT-nin möcüzəvi quruluşuna şahid olduğdan sonra yazdığı əsərində bu elmi həqiqəti belə ifadə etmişdir: "Bu gün sahib olduğumuz məlumatlara əsasən, vicdanlı bir adamın edə biləcəyi tək şərh, həyatın bir möcüzə əsəri olaraq ortaya çıxmasıdır." (4) Krikə görə həyat əsla dünyada öz-özünə yarana bilməzdi. Göründüyü kimi DNT üzərində ən ixtisaslaşmış adam belə, bir təkamülçü olmasına baxmayaraq, yaradılışda təsadüfə yer vermir.

DNT-də olan məlumatların nə qədər həssas bir nizam və tarazlığa sahib olduqları nəzərə alındığı təqdirdə isə, təsadüfən əmələ gəlmənin nə qədər qeyri-mümkün olduğu daha da yaxşı aydın olar. Üç milyard hərfdən ibarət DNT-dəki məlumatlar, A-T-Q-C hərflərinin bir-birinin ardınca xüsusi və mənalı bir sıra halında düzülməsiylə əmələ gəlir. Ancaq bu düzülüştə tək bir hərf səhvi belə edilməməlidir. Ensiklopediyada səhv yazılmış bir söz və ya hərf səhvinə əhəmiyyət verilməz, hətta çox vaxt görülməz. Buna baxmayaraq, DNT-də hər hansı bir pillədəki, məsələn 1 milyard 719 milyon 348 min 632-ci pillədəki bir hərfin səhv kodlanması kimi bir səhv belə, hüceyrə üçün bundan ötrü də insan üçün qorxunc nəticələrə gətirib çıxara bilər. Məsələn, uşaqlarda görülən hemofiliya (qan xərçəngi) xəstəliyi bu tip bir səhv şifrələmə nəticəsidir. Genetik quruluşdakı müxtəlif təhriflərin səbəb olduğu bir çox irsi xəstəlik vardır. Hər biri çox ciddi ola bilən bu xəstəliklərin tək səbəbi, genetik şifrədəki milyardlarla hərfdən yalnız bir və ya bir neçəsinin səhv yerdə olmasıdır. Misal olaraq, monqolizm və ya daun sindromu olduqca geniş yayılmışdır. Səbəbi isə hər hüceyrədəki 21-ci xromosom cütündə artıq bir xromosom olmasıdır. Başqa bir nümunə isə Hantinqton xəstəliyidir. Xəstə 35 yaşına qədər sağlamdır, amma bu

yaşdan sonra birdən–birə qol, ayaq və üz əzələlərində nəzarət edilə bilməyən qeyri–ixtiyari sıxılmalar başlayar. Müalicəsi olmayan bu ölümcül xəstəlik beyinə də təsir etdiyinə görə xəstənin yaddaşı və düşünmə qabiliyyəti də getdikcə zəifləyər.

Bütün bu genetik xəstəliklərin göstərdiyi əhəmiyyətli bir həqiqət vardır. Genetik şifrə o qədər həssas, tarazlı və qüsursuzca hesablanaraq planlanmışdır ki, bu nizamdakı ən kiçik bir dəyişiklik belə ciddi problemlər əmələ gətirə bilər. Yalnız bir hərfin əskikliyi və ya çoxluğu ölümcül xəstəliklərə və ya həyat boyu davam edəcək ciddi şikəstliklərə səbəb ola bilər. Buna görə də bu cür həssas bir tarazlıq və nizamın təsadüfən meydana gəldiyini və təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi kimi mutasiyalar yoluyla inkişaf etdiyini demək qətiyyənlə qeyri–mümkündür. Elə isə, DNT–də yerləşən böyük məlumat ilk olaraq necə meydana gəlmiş və şifrələnmişdir? Həyatın mənşəyini təsadüflərə bağlayan təkamülçülər həyatın mənşəyi ilə əlaqədar bütün suallara cavab tapa bilmirlər. DNT–nin, yəni genetik şifrənin mənşəyini soruşduğunuz təqdirdə isə hamısından eyni cavabı alarsınız. Məsələn, dövrümüzün ən tanınmış təkamülçü biyokimyəçilərindən olan Lesli E. Orqel, bu suala bu cavabı verir:

Genetik şifrənin mənşəyinin ümumi xüsusiyyətlərini belə, hələ başa düşə bilməmişik... Genetik şifrənin mənşəyi, həyatın mənşəyi probleminin ən təəccüblü istiqamətidir. Sağlam bir irəliləyiş əldə etmədən əvvəl əsas məsələ konseptual ya da təcrübi bir ixtiraya ehtiyac vardır.(5)

Milyonlarla səhifə yer tutan, milyardlarla məlumatın təsadüfən yazıldığını iddia edənlər, əlbəttə ki, bu şəkildə verməyə cavab tapa bilməyəcəklər. Necə ki, hər əsərin və ya hər məlumatın bir yazıçısı və sahibi varsa, DNT–dəki məlumatın da bir sahibi və yaradıcısı vardır. O Yaradıcı, üstün və güclü, sonsuz elm və ağıl sahibi olan Rəbbimiz Allahdır.

Bənzərsiz bir yaradılış:

DNT–nin özünü köçürməsi

Daha əvvəl də qeyd etdiyimiz kimi hüceyrələr bölünərək çoxalarlar. Belə ki, insan bədəni başlanğıcda tək bir hüceyrə olduğu halda bu hüceyrə bölünür və nəticədə 2–4–8–16–32... nisbətində bir artımla çoxalar.

Bəs bu bölünmə əməliyyatı nəticəsində DNT–yə nə olar? Hüceyrədə tək bir DNT zənciri vardır. Halbuki yeni doğulan hüceyrənin də bir DNT–yə ehtiyac duyacağı aydındır. Bu ehtiyacı aradan qaldırmaq üçün DNT–də, hər mərhələsi ayrı bir möcüzə olan maraqlı bir ardıcıl əməliyyat başlayır. Nəticədə, hüceyrənin bölünməsindən qısa bir müddət əvvəl DNT–nin bir surəti hazırlanar və bu surət yeni hüceyrəyə köçürülər.

Hüceyrənin bölünməsiylə əlaqədar aparılan müşahidələrin göstərdiyi nəticəyə görə hüceyrə bölünmədən əvvəl müəyyən bir böyüklüyə çatmaq məcburiyyətindədir. Bu müəyyən böyüklük həddini keçdiyi vaxt isə bölünmə prosesi öz–özünə başlayar.

Hüceyrənin forması bölünməyə uyğun şəkildə dəyişməyə başlayarkən, DNT də bir qədər əvvəl ifadə etdiyimiz kimi özünü köçürməyə başlayar.

Bunun mənası budur: Sanki, hüceyrə bütünlüklə bölünməyə “qərar verir” və hüceyrənin içindəki müxtəlif hissəciklər bu bölünmə qərarına müvafiq şəkildə hərəkət etməyə başlayırlar. Hüceyrənin belə kollektiv bir işi bacaracaq şüura sahib olmadığı aydındır. Hüceyrə bölünməsinə təmin edən sistemi Allah qüsursuz bir şəkildə yaratmışdır. Bölünmə əməliyyatı, tam lazımı anda gələn bir əmrlə başlayar və başda DNT olmaqla hüceyrənin hamısı buna görə hərəkət edər.

DNT, özünü çoxaltmaq üçün əvvəlcə qarşılıqlı iki parçaya ayrılır. Bu hadisə olduqca maraqlı bir şəkildə baş verir. Quruluşu spiral bir nərdivana bənzəyən DNT molekulu, bu nərdivanın pillələrinin ortasından zəncirbənd kimi iki yerə ayrılır. Artıq DNT iki yarım parçaya bölünmüşdür. Hər iki parçanın da əskik olan yarıları mühitdə hazır olan materiallarla tamamlanır. Beləcə, iki yeni DNT molekulu hazırlanmış olar. Əməliyyatın hər mərhələsində ferment adlanan və sanki təkmilləşmiş robotlar kimi çalışan ixtisaslaşmış zülallar vəzifə yerinə yetirər. İlk baxışda sadə kimi görünsə də bu əməliyyat əsnasında baş verən ara əməliyyatlar o qədər çox və mürəkkəbdir ki, hadisəni incəlikləriylə izah etmək səhifələr tutar.

Bu məqamda bunu unutmamaq lazımdır. Atomların birləşməsindən əmələ gələn fermentlər, DNT spiralının yarısına baxar, əskik hissələri müəyyənləşdirər, əskikləri əlaqədar yerlərdən əldə edərək, ən uyğun yerlərə əlavə edirlər. Bu şəkildə DNT-nin köçürülməsi baş vermiş olar. Şüursuz, ağıl və məlumatı olmayan kiçik strukturların bu qədər mürəkkəb, məlumat, şüur və ağıl tələb edən əməliyyatları qüsursuzca yerinə yetirmələri, oxuyaraq üstündən keçiləcək məlumatlar deyil. Bu məlumatların insana göstərdiyi və düşündürdüyü əhəmiyyətli həqiqətlər vardır.

Köçürmə əsnasında əmələ gələn yeni DNT molekulları nəzarətçi fermentlər tərəfindən dəfələrlə yoxlanılır. Edilmiş bir səhv varsa –belə ki, bu səhvlər olduqca həyati əhəmiyyət daşıya bilər– dərhal müəyyən edilər və düzəldilər. Səhv şifrə qoparılıb yerinə doğrusu gətirilər və birləşdirilər. Bütün bu əməliyyatlar elə baş gicəlləndirici bir sürətlə həyata keçirilir ki, dəqiqədə 3 000 pillə nukleotid hazırlanarkən bir tərəfdən də bütün bu pillələr cavabdeh fermentlər tərəfindən dəfələrlə yoxlanılır və lazımlı düzəlişlər aparılır.

DNT-nin çoxaldılması əməliyyatının nə qədər böyük bir sürətdə baş verdiyini daha yaxşı başa düşmək üçün bu məlumatlar daha da izah edici olacaq: Bir hüceyrənin bölünməsi 20 ilə 80 dəqiqə arasında davam edir və bu əsnada DNT-dəki məlumat da köçürülərək çoxaldılır. Yəni DNT-dəki 3 milyard məlumat, 20 ilə 80 dəqiqə arasındakı bir müddətdə heç bir səhv, unutma və ya əskiklik olmadan surəti çıxarıla bilər. Bu, bir kitabxana dolusu məlumatın, 1000 kitabın və ya bir milyon səhifəlik yazının bu qədər qısa müddətdə heç səhv və əskiklik olmadan çoxaldılması qədər möcüzəvi bir hadisədir. Və diqqət edin, bu əməliyyatı həyata keçirənlər texnoloji alətlər, üstün xüsusiyyətli sürətçixarma maşınları deyil, bəzi atomların bir-birinə əlavə olunmasıyla əmələ gələn fermentlərdir.

Böyük bir sürətlə hazırlanan yeni DNT molekulunda, xarici təsirlər nəticəsində normal vaxtdakı vəziyyətə görə daha çox səhvlər edilə bilər. Bu dəfə hüceyrədəki ribosomlar, DNT-dən gələn əmrə əsasən DNT bərpa fermentləri ifraz etməyə başlayırlar. Beləcə DNT öz özünü qoruyar və həm özünü, həm də nəslin davam etməsini zəmanət altına alır.

Hüceyrələr də insanlar kimi anadan olar, çoxalar və ölərlər. Ancaq hüceyrələrin ömrü əmələ gətirdikləri insanın ömründən xeyli qısadır. Məsələn, altı ay əvvəl bədənimizi əmələ gətirən hüceyrələrin böyük bir əksəriyyəti bu gün artıq yaşamır. Lakin vaxtında bölünərək yerlərinə yenilərini qoyub getdikləri üçün, siz bu anda yaşaya bilərsiniz. Buna görə hüceyrələrin çoxalması, DNT-nin köçürülməsi kimi əməliyyatlar –hər nə qədər çox mürəkkəb də olsalar– insanın yaşaya bilməsi baxımından ən kiçik bir səhvə yer verilməməsi lazımlı həyati əməliyyatlardır. Ancaq çoxalma əməliyyatı o qədər qüsursuz olar ki, səhv etmə nisbəti 3 milyard pillədə yalnız bir pillədir. Bu tək səhv də hər hansı bir problemə səbəb olmadan bədəndəki daha yuxarı nəzarət mexanizmləri tərəfindən yox edilir.

İşin ən maraqlı cəhəti də, DNT-nin həm istehsalını təmin edən, həm də quruluşuna nəzarət edən bu fermentlərin, yenə DNT-də yerləşmiş olan məlumatlara görə və DNT-nin əmr və idarəsi altında ifraz olunmuş zülallar olmasıdır. Ortada iç-içə keçmiş elə möhtəşəm bir sistem vardır ki, belə bir sistemin mərhələli şəkildə baş verən təsadüflərlə bu hala gəlməsi heç bir şəkildə mümkün deyil. Çünki fermentin olması üçün DNT-nin olması, DNT-nin olması üçün də fermentin olması, hər ikisinin olması üçün isə hüceyrənin də, pərdəsindən başlamış digər bütün mürəkkəb orqanoidlərinə qədər hər şey əskiksiz olaraq mövcud olmalıdır.

Canlıların bir-birinin ardınca baş verən “faydalı təsadüflər” nəticəsində “mərhələli şəkildə” əmələ gəldiyini irəli sürən təkamül nəzəriyyəsi, bəhsi keçən DNT-ferment paradoksu tərəfindən qəti şəkildə yalanlanır. Çünki DNT də, ferment də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə açıq-aşkar bir yaradılışın varlığını göstərir.

Bütün bir gün siz heç hiss etmədən, bədəninizdə sizin problemsiz yaşamağınız üçün ağılsız bir diqqət və məsuliyyət anlayışı içində sayısız əməliyyatlar və yoxlamalar aparılır, tədbirlər görülür. Hər kəs vəzifəsini əskiksiz olaraq və müvəffəqiyyətlə yerinə yetirər. Allah ən böyüyündən ən kiçiyinə, ən sadəsindən ən mürəkkəbinə qədər sayısız atomu və molekulu sizin yaxşı və sağlam bir şəkildə yaşamağınız üçün xidmətinizə vermişdir. Yalnız bu lütf və nemət belə heç dayanmadan şükür etmək üçün kifayətdir.

Gecəni rahatlanmanız üçün yaradan, gündüzü ruzi qazanmanız üçün işıqlı edən Allahdır. Allah insanlara qarşı lütfkardır, lakin insanların çoxu şükür etmir. (Mümin surəsi, 61)

Təkamülçülərin əlacsızlığına bir nümunə daha:

“RNT aləmi” ssenarisi

Təkamülçülər, ilk canlı hüceyrənin necə əmələ gəldiyi sualı üzərində 20-ci əsrin əvvəlindən etibarən müxtəlif nəzəriyyələr yaratdılar. Bu mövzuda ilk təkamülçü tezisi irəli sürən rus biologu Oparin, yüz milyonlarla il əvvəlki ibtidai dünyada bəzi təsadüfi kimyəvi reaksiyalarla ilk növbədə zülalların əmələ gəldiyini, bunların birləşməsiylə də hüceyrələrin yarandığını irəli sürdü. Oparinin 1930-cu illərdə ortaya atdığı bu iddianın ən əsas fərziyyələrinin belə səhv olduğu isə 1970-ci illərdəki tapıntılarla aydın oldu: Oparinin “ibtidai dünya atmosferi” ssenarisində üzvi molekulların əmələ gəlməsinə imkan verə biləcək metan və ammoniyak qazları iştirak edirdi. Amma həqiqi atmosferin metan və ammoniyak əsaslı olmadığı, əksinə bir də atmosferdə üzvi molekulları parçalayan oksigen qazından bol miqdarda olduğu aşkar olundu.

Bu vəziyyət molekulyar təkamül nəzəriyyəsi üçün böyük bir zərbə oldu. Miller, Foks, Ponnampereuma kimi təkamülçülərin “ibtidai atmosfer təcrübələri”nin hamısının etibarsız olduğu aydın oldu. Buna görə də 80-ci illərdə başqa təkamülçü axtarışlar baş verdi. Bunun nəticəsində, əvvəlcə zülalların deyil, zülalların məlumatını daşıyan RNT molekulunun əmələ gəldiyini irəli sürən “RNT aləmi” ssenarisi ortaya atıldı. 1986-cı ildə Harvardlı kimyaçı Valter Qilbert tərəfindən ortaya atılan bu ssenariyə görə, bundan milyardlarla il əvvəl, nədənsə öz surətini çıxara bilən bir RNT molekulu təsadüfən öz-özlüyündə əmələ gəlmişdi. Sonra bu RNT molekulu ətraf mühitin tələblərinin təsiriylə birdən-birə zülallar ifraz etməyə başlamışdı. Daha sonra məlumatları ikinci bir molekulda saxlamaq ehtiyacı yaranmış və nədənsə DNT molekulu əmələ gəlmişdi.

Hər mərhələsi ayrı bir imkansızlıqlar zənciri olan, bu təsəvvür edilməsi belə çətin ssenari həyatın başlanğıcını izah etmək əvəzinə, problemi daha da böyütmüş, bir çox içindən çıxılmaz sualı gündəmə gətirmişdi:

1 – Hələ, RNT-ni əmələ gətirən nükleotidlərin tək birinin belə əmələ gəlməsi qətiyyənlə təsadüflərlə izah edilə bilmədiyi halda, görəsən xəyali nükleotidlər necə münasib bir düzülüşdə bir yerə gələrək RNT-ni əmələ gətirmişlər? Təkamülçü biolog Con Horgan RNT-nin təsadüfən əmələ gəlməsinin qeyri-mümkünlüyünü belə qəbul edir:

Tədqiqatçılar **RNT aləmi anlayışını təfərrüatlı şəkildə araşdırdıqca getdikcə daha çox problem ortaya çıxır.** RNT ilk olaraq necə əmələ gəldi? RNT və onun hissələrinin laboratoriyada ən yaxşı şərtlərdə sintez edilməsi belə olduqca çətin olduğu halda, bunun həyat yaranmamışdan əvvəl reallaşması necə baş vermişdir? (11)

2 – Təsadüfən əmələ gəldiyini fərz etsək belə, yalnız bir nukleotid zəncirindən ibarət olan bu RNT hansı şüurla özünü çoxaltmağa qərar vermiş və nə cür mexanizmlə bu köçürməni bacarmışdı? Özünü köçürərkən istifadə etdiyi nukleotidi haradan tapmışdı? Təkamülçü mikrobioloqlar Cerald Joys və Lesli Orqel, vəziyyətin ümitsizliyini belə dilə gətirirlər:

Söhbət **içindən çıxılmaz bir nöqtədə** cəmləşir: Bu nöqtə qarmaqarışq bir polinükleotid şorbasından çıxıb, birdən–birə özünü köçürə bilən **o xəyali RNT–nin əfsanəsidir**. Bu anlayış, yalnız bugünkü prebiotik kimya anlayışımıza görə həqiqətdən kənar olmaqla kifayətlənmir, həmçinin RNT–nin özünü köçürə bilən bir molekul olduğu şəkildəki **həddindən artıq optimist düşüncəni də yox edir**.(12)

3 – Qaldı ki, əgər ibtidai dünyada öz surətini çıxara bilən bir RNT əmələ gəldiyini və mühitdə RNT–nin istifadə edəcəyi hər növ amin turşusundan sonsuz miqdarda olduğunu fərz etsək və bütün bu imkansızlıqların bir yolla baş vermiş olduğunu düşünsək belə, bu vəziyyət yenə də tək bir zülal molekulunun əmələ gələ bilməsi üçün kifayət deyil. Çünki RNT, yalnız zülalın quruluşuyla əlaqədar məlumatdır. Amin turşuları isə xammaldır. Ancaq ortada zülal hazırlayacaq “mexanizm” yoxdur. RNT–nin varlığını zülal istehsalı üçün kafi görmək, bir avtomobilin kağız üzərində çəkilməmiş dizaynını, o avtomobili meydana gətirəcək minlərlə hissənin üzərinə atıb sonra avtomobilin öz–özünə quraşdırılıb meydana gəlməsini gözləməklə eyni dərəcədə axmaqdır. Ortada fabrik və işçilər yoxdur ki, bir istehsal prosesi baş versin.

Bir zülal, hüceyrə içindəki olduqca mürəkkəb əməliyyatlar nəticəsində bir çox fermentin köməyiylə ribosom adı verilən fabrikdə hazırlanır. Ribosom isə yenə zülallardan əmələ gəlmiş mürəkkəb bir hüceyrə orqanoididir. Buna görə də bu vəziyyət özüylə bərabər, ribosomun da eyni anda təsadüfən əmələ gəlmiş olması kimi bir ağılasığmaz fərziyyə gətirəcək. Təkamülün ən fanatik müdafiəçilərindən Nobel mükafatı alan Jak Monod belə zülal sintezinin yalnız nuklein turşularındakı məlumata sadələşdirilməsinin mümkün olmadığını bu şəkildə izah edir:

Şifrə (DNT və ya RNT–dəki məlumat), köçürülmədikcə mənasızdır. Dövrümüzdəki hüceyrələrdə şifrə köçürmə mexanizmi ən azı 50 makro molekulyar hissədən ibarətdir ki, bunların özləri də DNT–də kodlanmış vəziyyətdə dururlar. **Şifrə bu vahidlər olmadan köçürülə bilməz**. Bu dövrənin qapanması nə vaxt və necə baş verdi? Bunu **xəyal etmək belə həddindən artıq dərəcədə çətindir**.(13)

İbtidai dünyadakı bir RNT zənciri hansı iradəylə belə bir qərar vermiş və hansı üsullarından istifadə edərək, 50 xüsusi vəzifəli hissəciyin işini tək başına görərək zülal istehsalını həyata keçirmişdir? Təkamülçülərin bu suallara heç bir şərh gətirə bilmirlər.

San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən Stenli Millerin və Frensis Krikin iş yoldaşı olan məşhur təkamülçü dr. Lesi Orqel, “həyatın RNT aləmiylə başlaması” ehtimalı üçün “ssenari” ifadəsindən istifadə etdi. Orqel bu RNT–nin hansı xüsusiyyətlərə sahib olmalı olduğunu və bunun qeyri–mümkün olduğunu, *American Scientistin* oktyabr 1994 buraxılışındakı “The Origin of Life on the Earth” başlıqlı məqalədə belə ifadə edir:

Bu **ssenarinin** meydana gələ bilməsi üçün, ibtidai dünyadakı RNT–nin **bu gün mövcud olmayan** iki xüsusiyyətinin olması lazımdır: Bunlar **zülalların köməyi olmadan öz surətini çıxara bilmə** xüsusiyyəti və **zülal sintezinin hər mərhələsini həyata keçirə bilmə** funksiyasıdır.(14)

Aydın şəkildə başa düşüləcəyi kimi Orqelin, “olmazsa olmaz” şərtini qoyduğu bu iki mürəkkəb əməliyyatı RNT kimi bir molekuldan gözləmək, ancaq təkamülçü bir xəyal gücü və dünyagörüşüylə mümkün ola bilər. Konkret elmi həqiqətlər isə həyatın təsadüflərlə yarandığı iddiasının yeni bir versiyası olan “RNT aləmi” tezisinin, qətiyyənlə baş verməsi qeyri–mümkün olan bir nağıl olduğunu ortaya qoyur.

Cansız molekulların bir yerə gəlməsi

həyatı izah edə bilməz

Bura qədər bəhs etdiyimiz bütün imkansızlıqlar və məntiqsizlikləri bir an üçün unudaq və ibtidai dünya şərtləri kimi mümkün ola biləcək ən əlverişsiz mühitdə bir zülal molekulunun təsadüflərlə əmələ gəldiyini fərz edək.

Tək bir zülalın əmələ gəlməsi də kifayət etməyəcək, qeyd olunan zülalın, bu nəzarətsiz mühitdə heç bir təhlükəylə üzləşmədən özü kimi təsadüfən əmələ gələcək başqa zülalları gözləməsi lazım gələcəkdi. Bu gözləmə prosesi hüceyrəni əmələ gətirəcək milyonlarla uyğun və lazımı zülalın həmişə “təsadüfən” eyni yerdə yan–yana gəlib əmələ gələcəyi vaxta qədər davam edəcəkdi. Əvvəldən əmələ gələn o mühitdə ultrabənövşəyi şüalar, şiddətli mexaniki təsirlərə baxmayaraq heç bir dəyişikliyə məruz qalmadan, səbirlə dərhal başları üstündə digərlərinin təsadüfən əmələ gəlməsini gözləməliydilər. Sonra kifayət edəcək sayda və eyni nöqtədə əmələ gələn bu zülallar mənalı formalarda bir yerə gələrək hüceyrənin orqanoidlərini əmələ gətirəcəkdi. Aralarına heç bir kənar maddə, zərərli molekul, faydasız zülal zənciri qarışmamalıydı. Sonra bu orqan olduqca planlı, nizamlı, uyğun və əlaqəli bir şəkildə bir yerə gəlib, bütün lazımı fermentləri də yanlarına alıb bir pərdəylə örtülsələr, bu pərdənin içi də bunlara əlverişli mühiti təmin edəcək xüsusi bir maye ilə dolsaydı, bütün bu “reallaşması çox çətin” hadisələr baş versəydi belə bu molekul yığını canlanardı mı?

Cavab, “xeyr”dir! Çünki tədqiqatlar göstərmişdir ki, **həyatın başlaması üçün tək-cə canlılarda lazım olan maddələrin bir yerə gəlməsi kifayət etmz.** Həyat üçün lazımlı bütün zülalları yığıb bir sınaq balonuna qoysaq yenə də canlı bir hüceyrə əldə etməyi bacara bilmərik. Bu mövzuda aparılan bütün təcrübələr müvəffəqiyyətsiz olmuşdur. Bütün təcrübə və müşahidələr isə həyatın ancaq həyatdan gəldiyini göstərmişdir. Həyatın cansız maddələrdən əmələ gəldiyi iddiası, bu hissənin ən başında da ifadə etdiyimiz kimi, yalnız təkamülçülərin xəyal etdiyi, bütün müşahidə və təcrübələrə zidd bir nağıldır.

Bu vəziyyətdə, yer üzündəki ilk həyat da ancaq bir həyatdan gəlməlidir. Məhz bu, “Hayy” (Həyat Sahibi) Allahın yaratdıqlarıdır. Həyat ancaq Onun diləməsiylə başlayar, davam edər və sona çatır. Təkamül isə, həyatın necə başladığını izah etməsini bir kənara qoyaraq, həyat üçün lazımı maddənin necə əmələ gəldiyini və bir yerə gəldiyini belə izah edə bilmir.

Kardiff Universitetindən, Tətbiqi Riyaziyyat və Astronomiya Professoru Chandra Wickramasinghe həyatın təsadüflərlə yarandığına on illər boyu inandırılmış bir elm adamı olaraq qarşılaşdığı bu həqiqəti belə izah edir:

Bir elm adamı olaraq aldığı təhsil müddəti ərzində, elmin hər hansı bir şüurlu yaradılış anlayışı ilə uyğunlaşmayacağına dair çox güclü bir beyin yumağa tabe olundum. Bu anlayışa qarşı şiddətlə rəftar alınmalı idi... Amma bu anda, Allaha inanmağı tələb edən şərh qarşısında, irəli sürülə biləcək heç bir ağılabatan dəlil tapa bilmirəm. Biz həmişə açıq bir zehinlə düşünməyə vərmiş etdik və indi **həyata gətirilə biləcək tək məntiqli cavabın yaradılış olduğu nəticəsinə gəlirik**, təsadüfi hadisələr deyil.(15)

CANLI QURULUŞUNDAKI MƏLUMAT VƏ MATERIALİZMİN SONU

Təkamül nəzəriyyəsinin əsasında **materialist fəlsəfə** durur. Materializm, mövcud olan hər şeyin yalnız maddə olduğu fərziyyəsinə əsaslanır. Bu fəlsəfəyə görə, maddə sonsuzdan bəri mövcuddur, həmişə mövcud olacaq və maddədən başqa bir şey də yoxdur. Materialistlər, bu iddialarına dəstəkləmək üçün, “reduksionizm” olaraq adlandırılan bir məntiqdən istifadə edirlər. Reduksionizm, maddə kimi görünməyən şeylərin də əslində maddi amillərlə izah edilə biləcəyi düşüncəsidir.

Bunu izah etmək üçün zehin nümunəsini verək. Məlum olduğu kimi insanın zehni “əllə tutula biləcək, gözlə görünə biləcək” bir şey deyil. Üstəlik insan beynində bir “zehin mərkəzi” də yoxdur. Bu vəziyyət bizi istər-istəməz, zehnin maddədən kənar bir anlayış olduğu nəticəsinə gətirir. Yəni “mən” dediyimiz, düşünən, sevən, əsəbiləşən, kədərlənən, zövq alan ya da əzab çəkən varlıq, bir kreslo, bir stol və ya bir daş kimi maddi bir varlıq deyil.

Materialistlər isə, zehnin “maddənin reduksionizminin” olduğunu iddia edirlər. Materialist iddiaya görə, bizim düşünməyimiz, sevməyimiz, kədərlənməyimiz və bütün digər zehni fəaliyyətlərimiz, əslində beynimizdəki atomlar arasında baş verən kimyəvi reaksiyalardan ibarətdir. Bir insanı sevməyimiz, beynimizdəki bəzi hüceyrələrdəki bir kimyəvi reaksiya, bir hadisə qarşısında qorxu hissi keçirmək başqa bir kimyəvi reaksiyadır. Məşhur materialist filosof **Karl Voqt**, bu məntiqi “**qaraciyər necə öd mayesi ifraz edirsə, beyin də düşüncə ifraz edir**” şəklindəki məşhur sözüylə ifadə etmişdir.(16) Halbuki, əlbəttə ki, öd mayesi bir maddədir, amma düşüncənin maddə olduğunu göstərəcək heç bir dəlil yoxdur.

Reduksionizm bir düşüncədir. Ancaq bir düşüncə həm doğru, həm də səhv təməllərə əsaslanıb bilər. Buna görə də bizim üçün bu anda əhəmiyyətli olan sual budur: **Materializmin əsas məntiqi olan “reduksionizm”, elmi məlumatlarla müqayisə edildikdə ortaya hansı nəticə çıxar?**

19-cu əsrin materialist elm adamları və ya mütəfəkkirləri, bu suala asanlıqla “elm reduksionizmi təsdiq edər” cavabının veriləcəyini zənn edirdilər. Amma 20-ci əsr elmi, ortaya çox fərqli bir həqiqət çıxarmışdır.

Bu həqiqət, təbiətdə mövcud olan və əsla maddənin reduksionizmi olan “məlumat” deyil.

Maddə məlumat meydana gətirə bilməz

Canlıların DNT-lərində inanılmaz dərəcədə böyük bir məlumat olduğuna əvvəlki hissələrdə toxunmuşduq. Millimetrin yüz mində biri qədər kiçik bir yerdə, bir canlıya aid bədənin bütün fiziki təfərrüatlarını təsvir edən sanki bir “məlumat bankı” vardır. Həmçinin canlının bədəninə bir də bu məlumatı oxuyan, şərh edən və buna görə

“istehsalla” məşğul olan bir sistem mövcuddur. Bütün canlı hüceyrələrində DNT-də olan məlumat, müxtəlif fermentlər tərəfindən “oxunur” və bu məlumata əsasən zülal hazırlanır. Bədənimizdə hər saniyə lazımlı yer üçün lazımi növdə milyonlarla zülal hazırlanması, bu sistemin vasitəsiylə reallaşar. Bu sistem sayəsində, ölən göz hüceyrələrimiz yenə göz hüceyrələri, qan hüceyrələrimiz yenə qan hüceyrələriylə əvəz olunur.

Bu nöqtədə materializmin iddiasını düşünək: Görəsən DNT-dəki məlumat, materialistlərin iddia etdiyi kimi, maddənin reduksionizmi ola bilərmi? Ya da başqa bir sözlə, DNT-nin yalnız bir maddə yığını olduğu və özündə saxladığı məlumatın da maddənin təsadüfi baş verən qarşılıqlı təsirləri nəticəsində əmələ gəldiyini qəbul etmək olarmı?

20-ci əsrdə aparılan bütün elmi araşdırmalar, bütün təcrübə nəticələri və bütün müşahidələr, bu suala qətiyyənlə “xeyr” cavabı verilməli olduğunu göstərir. Alman Federal Fizika və Texnologiya İnstitutunun rəhbəri prof. dr. Verner Gitt, bu mövzuda bunları deyir:

“Bir kodlaşdırma sistemi hər dövr üçün zehni bir prosesin məhsuludur. Bir nöqtəyə diqqət yetirilməlidir, maddə bir məlumat kodu meydana gətirə bilməz. Bütün təcrübələr, məlumatın meydana gəlməsi üçün, azad iradəsindən, mühakiməsindən və yaradıcılığından istifadə edən bir ağıl var olduğunu göstərir... **Maddənin məlumat meydana gətirə bilməsini təmin edəcək məlum olan heç bir təbiət qanunu, fiziki proses və ya maddi hadisə yoxdur...** Məlumatın maddə içində öz-özünə meydana gəlməsini təmin edəcək heç bir təbiət qanunu və fiziki proses yoxdur.” (17)

Verner Gittin sözləri həmçinin son 20–30 il ərzində inkişaf edən və termodinamikanın bir parçası olaraq qəbul edilən “**İnformasiya nəzəriyyəsi**”nin əldə etdiyi nəticələndir. İnformasiya nəzəriyyəsi, kainatdakı məlumatın strukturunu və mənşəyini araşdırır. İnformasiya nəzəriyyəçilərinin uzunmüddətli tədqiqatları ilə əldə olunan nəticə isə budur: “**Məlumat, maddədən ayrı bir şeydir. Maddənin əsla reduksionizmi ola bilməz.** Məlumatın və maddənin mənbəyi ayrı-ayrı tədqiq olunmalıdır.”

Məsələn, bir kitabın mənbəyini düşünək. Bir kitab kağızdan, mürəkkəbdən və içindəki məlumatdan meydana gəlir. Diqqət yetirilsə, kağız və mürəkkəb maddi ünsürlərdir. Mənbələri də yenə maddədir: Kağız sellülozadan, mürəkkəb isə müxtəlif kimyəvi maddələrdən hazırlanır. Amma kitabdakı məlumat maddi bir şey deyil və maddi bir mənbəyi ola bilməz. Hər kitabdakı məlumatın mənbəyi, o kitabı yazmış olan yazıçının zehnidir.

Həmçinin bu zehin kağız və mürəkkəbin necə istifadə ediləcəyini də müəyyənləşdirir. Bir kitab, əvvəlcə o kitabı yazan yazıçının zehində canlanır. Yazıçı zehində məntiqləri qurar, cümlələri düzər. Bunları ikinci mərhələdə maddi bir formaya keçirər. Yəni bir mexanizmdən və ya kompyuterdən istifadə etməklə zehindəki məlumatı hərflərə çevirər. Sonra da bu hərflər mətbəyə daxil olaraq kağız və mürəkkəbdən ibarət kitaba çevrilirlər.

Buradan da bu ümumi nəticəyə gələ bilərik: “Əgər bir maddədə məlumat varsa, onda o maddə bəhsi keçən məlumata sahib olan biri tərəfindən yazılmışdır. Əvvəlcə şüur sahibi bir adam vardır. O şüur sahibi adam, məlumatı maddəyə köçürmüş və ortaya bir dizayn çıxarmışdır.”

Təbiətdəki məlumatın mənbəyi

Elmin ortaya çıxardığı bu nəticəni təbiətə uyğunlaşdırdığımız təqdirdə çox əhəmiyyətli bir nəticəylə qarşılaşırıq. Çünki təbiət DNT nümunəsində olduğu kimi, böyük bir məlumatla doludur və bu məlumat maddənin reduksionizmi görə, maddədən üstün bir mənbədən gəlir.

Təkamül nəzəriyyəsinin yaşayan ən görkəmli müdafiəçilərindən biri olan olan Corc C. Vilyams, əksər materialistin və təkamülçünün görmək istəmədiyi bu həqiqəti qəbul edər. Vilyams, materializmi uzun illər boyu qatı bir şəkildə müdafiə etmişdir, amma 1995–ci ildə dərc olunan bir yazısında, hər şeyin maddə olduğunu fərz edən materialist (reduksionizm) yanaşmanın yanlışlığını belə ifadə edir:

Təkamülçü bioloqlar, iki fərqli sahədə fəaliyyət göstərdiklərini indiyə qədər dərk edə bilmədilər: Bu iki sahə maddə və məlumatdır. Bu iki sahə “reduksionizm” olaraq bildiyimiz formulla əsla bir yerə gətirilə bilməz. Genlər maddi bir obyekt olmaqdan çox, bir məlumat paketidir. Biologiyada genlər, genotip və gen hovuzları kimi anlayışlardan danışdığınız vaxt, elm haqqında danışmış olarsınız, fiziki obyektlər haqqında deyil. **Bu vəziyyət, məlumatın və maddənin bir–birindən ayrı iki fərqli sahə olduğunu göstərir və bu iki fərqli sahənin mənşəyi də ayrı–ayrı tədqiq olunmalıdır.(18)**

Buna görə də təbiətdəki məlumatın mənbəyi də, materialistlərin zənn etdiyinin əksinə maddənin özü ola bilməz. Məlumatın mənbəyi maddə deyil, maddədən üstün bir ağıldır. Bu ağıl, maddədən əvvəl vardır. Maddə Onunla var olmuş, Onunla forma qazanmış və təşkil edilmişdir. Bu ağılın sahibi bütün aləmlərin Rəbbi olan Allahdır.

TƏKAMÜLÇÜLƏR ŞİMPANZELƏRLƏ 99% BƏNZƏRLİYİN OLDUĞU TƏBLİĞATININ ƏSASSIZ OLDUĞUNU ETİRAF ETDİ

Xeyli vaxtdan bəri təkamülçülər “insanlar və şimpanzelər arasında yalnız 1%-lik bir genetik fərqlilik vardır” iddiasıyla təkamül təbliğatı aparırdılar. İnsan və şimpanze genləri arasında qəti bir müqayisə aparılmamasına baxmayaraq, darvinist ideologiya onları bu iki növ arasında çox kiçik bir fərqlilik olduğunu fərz etməyə sövq edirdi. Ancaq elm sahəsindəki inkişaf, eynilə digər təkamülçü təbliğatlarda olduğu kimi, bu iddianın da əsassız bir təhrifdən ibarət olduğunu aşkar etdi.

İnsan və şimpanze arasında yalnız 1%-lik fərq olduğunu iddia edən əvvəlki tədqiqatlar, hər iki canlının gen düzülüşlərinin tamamilə deyil, qismən müqayisəsinin aparılmasından alınan nəticəyə əsaslanırdı. Çünki elm adamları şimpanze genomunu hələ də açma bilməyiblər. Apardıkları müqayisə işləri, bəzi əsas zülallardakı amin turşularının düzülüşündən yola çıxılaraq görülən işlərdən ibarət idi.

Təkamülçülər bu iki canlının genlərini ancaq qismən təmsil edən 98,5%, 99% kimi oxşarlıq nisbətlərini əldə etdilər. Sonrakı on illiklərdə bu böyük göstəriciləri insanın şimpanze ilə ortaq bir atadan təkamül keçirməsi ssenarisinin dəlili kimi yaydılar. Bu hiyləli təbliğat, iki qalın kitabın yalnız üç-beş cümləsinin bir-birinə oxşadığını görüb bu kitabların demək olar tamamilə eyni olduğunda israr etməkdən fərqlənməyən axmaq bir iddiaydı.

Təkamülçülərin bu təhrifləri, DNT analiz üsullarındakı irəliləyişlərlə yanaşı insan və şimpanze genlərinin açılması prosesində hərtərəfli aşkar olundu. Təkamülçülər iki canlı arasında daha əvvəl təbliğatını apardıkları 1% ilə 1,5% fərqlilik nisbətlərinin həqiqətləri əks etdirmədiyini, bunların öz ifadələriylə “kədərli şəkildə səhv” olduqlarını etiraf etdilər. Bu prosesdə aşağıdakı əhəmiyyətli irəliləyişlər əldə olundu:

1. *Proceedings of the National Academy of Sciences* jurnalında R.J. Britten tərəfindən nəşr olunan 2002-ci il tarixli yazı: “Divergence between samples of chimpanzee and human DNA sequences is 5% counting indels (İndeller* nəzərə alınanda insan və şimpanze DNT nümunələrin düzülüşləri arasındakı fərq 5%-dir)” (*Proceedings of the National Academy of Sciences* 99:13633–13635)

Kaliforniya Texnologiya İnstitutundan genetik Roy Britten, iki canlıdan götürdüyü (735 000 əsas cütündən ibarət olan) DNT nümunələrini yalnız fərqli nukleotid nöqtələri (SNP) baxımından deyil, bir-birlərinə görə cərgələr halında əskik ya da çox olduqları yerlər (*indel: insertions and deletions, yəni əlavələr və çıxarışlar) baxımından da tədqiq etdi.

Britten, indeller əhəmiyyətli yer tutduğu halda əvvəlki işlərdə nəzərə alınmadıqlarını, bunları nəzərə almaqla aparılan müqayisələrin bənzərlik nisbətini əhəmiyyətli dərəcədə aşağı saldığını göstərmiş oldu. Britten, tədqiq etdiyi DNT

nümunələri arasındakı oxşarlığın ancaq 95% olduğunu aşkar etdi. Darvinizmə olan qatı bağlılığı ilə tanınan İngilis elm jurnalı *New Scientist* də eyni mövzunu 23 sentyabr 2002–ci il tarixli internet xəbərində “**Human–Chimp DNA Difference Trebled**” (insan–şimpanze genetik fərqi üç mislinə çıxdı) başlığıyla xəbər verdi və təkamülçü yanılmanı bu sözlərlə etiraf etdi:

İnsan və şimpanze DNT–ləri arasında aparılan yeni müqayisələrə əsasən, şimpanzelərlə aramızda olan fərqlilik əvvəllər düşünülüyündən xeyli çoxdur. Uzun bir müddət, ən yaxın qohumlarımızla genetik quruluşumuzun 98,5% oxşarlıq təşkil etdiyi fikri müdafiə olundu. İndi bunun səhv olduğu ortaya çıxır. Həqiqətdə, genetik quruluşumuz arasındakı oxşarlıq 95%–dən daha azdır, şimpanzelərlə aramızdakı fərqlilik düşünülüyündən 3 qat daha çoxdur.(19)

2. 2003–cü ilin aprel ayında Meksikanın Cancun şəhərində həyata keçirilən “İnsan Genomu” Cəmiyyəti Yığıncağına təqdim edilən bir tədqiqatda Yaponiyanın Yokohama şəhərindəki RIKEN Genomik Elmlər Mərkəzindən Tod Taylorun rəhbərli altındakı qrup şimpanzenin 22–ci xromosomuyla insanın 21–ci xromosomunu müqayisə etdi.

Nature jurnalının xəbər saytında Taylorun fikirləri belə əks olunurdu:

“Daha əvvəl, insan və şimpanzenin gen düzülüşlərinin DNT–də yalnız bir neçə müxtəlif hərf ortaya qoyduğu və bir–birinə 99% nisbətində bənzədikləri deyilirdi. Tod Taylor, *əslində bənzərlik nisbətinin 94–95% qədər aşağı ola biləcəyini* deyir.” (20)

Yazıda müqayisə üsullarından da bəhs edilir, bu üsullarının etibarlılığı haqqında təkamülçülərin belə əmin olmadıqlarını göstərən bir şərh vardı. Əvvəlki və yeni üsullardan ümumi şəkildə bəhs edildikdən sonra bu ifadələrə yer verilirdi: “Taylor, nə qədər bənzər olduğumuzu göstərə bilməyin hələ də yaxşı bir metodunun olmadığını etiraf edir”.

3. 2003–cü ildə *Genome Research* jurnalında nəşr olunan bir yazı: “Genomic DNA Insertions and Deletions Occur Frequently Between Humans and Nonhuman Primates (insanlar və digər primatlar arasında genomik DNT əlavə və çıxarışlarına tez–tez rast gəlinir)” (Kelly A. Frazer, Xiyin Chen, David A. Hinds, P.V. Krishna Pant, Nila Patil, and David R. Cox. *Genome Research*, 2003 13: 341–346)

Kaliforniyada yerləşən Perlegen Sciences təşkilatında işləyən Kelli Freyzerin rəhbərliyi altında aparılan bir tədqiqatda insanın 21–ci xromosomuyla oranqutan, resus makakaları, şimpanze və yunlu meymunların uyğun olan genetik maddəsiylə müqayisə edildi. Əldə olunan nəticələr Brittenin əldə etdiyi nəticələrlə eyni idi: Əlavə və çıxarışlar (indel) insanı bu meymunlardan əhəmiyyətli dərəcədə fərqləndirirdi.

New Scientist jurnalı xəbəri “meymunlarda dərin boşluqla fərqlənirik (Yawning Gap Divides Monkeys and Us)” başlığı altında dərc etdi. (21)

4. *Nature* jurnalının 27 May 2004-ci il tarixli buraxılışında nəşr olunan A. Fujiyamaya aid məqalə: “DNA sequence and comparative analysis of chimpanzee chromosome 22”, (*Nature* 429, 27 May 2004, səh. 382 – 388)

İngilis elm jurnalı *Nature*-də nəşr olunan bu tədqiqatda, şimpanzenin 22-ci xromosomunun düzülüşüylə bunun insanda qarşılığı olan 21-ci xromosomunun düzülüşü müqayisə edildi. Şimpanzenin 22-ci xromosomu Beynəlxalq Konsorsiumu tərəfindən həyata keçirilən tədqiqat, əhəmiyyətli fərqliliklər ortaya çıxardı. *Nature* jurnalının xəbər bürosu bu tədqiqatı, “Şimpanze xromosomu çaşqınlıq yaratdı” başlığıyla elan edildi və xəbərdə “aparılan ilk ətraflı müqayisə, şimpanze və insan genlərinin gözlənilməz dərəcədə fərqli olduğunu göstərdi” şərhinə yer verdi.⁽²²⁾ Oxşar yazıda, Fransanın Evry şəhərindəki Milli Düzülüş Mərkəzində vəzifəli dr. Jean Weissenbachın “22-ci xromosomun, genomun 1%-ni təşkil etdiyi, şimpanze ilə insanda fərqlilik göstərən minlərlə gen ola biləcəyi” sözləri də əks etdirildi.

5. Şimpanze genomu bütöv şəkildə analizinin aparıldığı ilk iş, təkamülçülərin bənzərlik iddialarının şişirdilmiş olduğunu göstərdi. (The Chimpanzee Sequencing and Analysis Consortium 2005. “Initial sequence of the chimpanzee genome and comparison with the human genome,” *Nature* 437:69–87)

Nature jurnalının xəbər xidmətində nəşr olunan və University of Washington School of Medicine-dan olan Evan Eichlerin şərhlərinə də yer verilən bir xəbərdə bu mövzuda bu ifadələrə yer verildi:

“İnsan və şimpanze, əvvəllər zənn edildiyi kimi yaxın əmoğlular deyil. DNT-miz üzərində keçmişdə aparılan səthi müqayisələr gen düzülüşlərimizin 98,5% ilə 99% eyni olduğunu göstərirdi. Sayı 35 milyon olan və ümumi genomun 1,2%-sinə bərabər olan tək hərf dəyişiklikləri tək başlarına ələ alındıqları vaxt bu nəticə çıxır. Amma, Eichler, başqa fərqliliklərin olduğunu” da deyir. Ayrı bir yazıda, oxşarı çıxarılmış parçaların iki canlıya aid düzülüşlərdə fərqli formalarda yayıldığını yazır. Bu bölgələr çərtiyə 2,7%-lik fərqlilik daha əlavə edir. “Buna görə də, Eichler, 1,2% nisbəti kədərləndirici bir şəkildə xətalıdır” deyir. ²³

Bir təkamül təbliğatının daha

məlumatsızlığa əsaslandığı məlum oldu

Yuxarıdakı aparılmış tədqiqatlar yenidən göstərmişdir ki, bir yandan elmi məlumat əldə edərkən, o biri yandan təkamülçülər ziyana uğramışlar. Kütləşmiş orqan və qırıntı DNT iddialarının aqibəti belə olmuşdu. Bu iddialar, “bunların funksiyalarını bilmirik, deməli funksiyaları olmamalıdır” şəklində səhv bir məntiqə əsaslanırdı. Ancaq bu mövzularda elmi anlayış inkişaf etdikcə təkamülçülərin iddialarının cəhalətə əsaslanan böyük yanılmalar olduğu məlum oldu. (Ətraflı məlumat üçün baxın. *Hayatın həqiqi mənşəyi*, Harun Yəhya, araşdırma nəşriyyatı) İndi, genetik bənzərlik təbliğatı da

eyni prosesdən keçir. Elm adamları genetik bənzərliklə əlaqədar köhnə təkamülçü şərhlərin səthi və yanıldıcı bir yanaşmaya əsaslandığını görürlər.

Qaldı ki, insan və şimpanze arasındakı genetik bənzərlik nisbəti nə olursa olsun, bu nisbətləri təkamül dəlili olaraq irəli sürmək darvinizm adına heç nə qazandırmır. Yalnız şimpanzelərdə deyil, tamamilə fərqli canlılarda olan genlər də insandakı genlərlə oxşarlıq təşkil edir.

İnsan DNT-si, soxulcan, ağcaqanad və ya toyuğa da bənzəyir!

Məsələn, *New Scientist* jurnalında dərc olunan genetik analizlərin nəticələri nematod soxulcanları və insan DNT-lərində 75%-lik bir oxşarlıq olduğunu aşkara çıxardı.(24)

Digər tərəfdən ötən illərdə türk mediasında, *Drosophila* növünə aid olan meyvə ağcaqanadlarının genlərinin insan genləriylə müqayisəsi nəticəsində 60%-lik bir oxşarlıq olmasıyla əlaqədar əldə olunan yenilik öz əksini tapdı.(25)

Digər tərəfdən bəzi zülallar üzərində aparılan analizlər də, insanı xeyli fərqli canlılara yaxın kimi göstərir. Kembric Universitetindəki tədqiqatçıların apardığı bir tədqiqatda, quru canlılarının bəzi zülalları müqayisə edilir. Heyrətləndirici bir şəkildə, təxminən bütün nümunələrdə insan və toyuq, bir-birlərinə ən yaxın qohum olaraq cütləşdirilir. Sonrakı ən yaxın qohum isə timsahdır.(26)

Bu nümunələr, genetik bənzərlik anlayışının təkamül nəzəriyyəsinə bir dəlil meydana gətirmədiyini göstərir. Çünki genetik bənzərliklər iddia edilən təkamül sxemləriylə uzlaşmır, əksinə bunlarla tamamilə ziddiyyət təşkil edir.

Genetik bənzərliklər, çəkilməsi arzulanan “təkamül sxemi”-ni alt-üst edir

Hadisəyə ümumi olaraq baxıldığı təqdirdə “biokimyəvi bənzərliklər” mövzusunun təkamülə dəlil olmadığı, əksinə nəzəriyyəni çıxılmaz vəziyyətdə qoyduğu görünür. Cənubi Karolina Universiteti Tibb fakültəsindən biokimyə tədqiqatçısı dr. Kristian Şvab, molekulyar sahədə təkamülə dəlil tapa bilmək üçün ömrünün uzun illərini buna həsr etmiş təkamülçü bir elm adamıdır. Xüsusilə insulin və relator növlü zülallar üzərində tədqiqatlar apararaq canlılar arasında təkamül xarakterli qohumluqlar qurmağa çalışmışdır. Lakin işlərinin heç bir məqamında təkamülə heç bir dəlil əldə edə bilmədiyini dəfələrlə etiraf etmək məcburiyyətində qalmışdır. Bir məqaləsində belə deyir:

“Molekulyar təkamül, təkamül xarakterli qohumluqlar ortaya çıxarılması üçün demək olar ki, paleontologiyadan daha üstün bir metod olaraq qəbul edilməyə başlandı. Bir molekulyar təkamülçü olaraq bununla fəxr etməliydim. Amma əksinə,

növlərin mütəmadi bir inkişaf prosesi keçirdiyini göstərməsi lazım gələn molekulyar oxşarlıqların bir çox istisnası olması olduqca cansıxıcı görünür. Bu istisnalar o qədər çoxdur ki, həqiqətdə istisnaların və qəribəliklərin daha əhəmiyyətli bir mesaj daşıdıqlarını düşünürəm.“ (27)

Məşhur biokimyəçi prof. Maykl Denton da molekulyar biologiya sahəsində əldə edilən yeniliklərə əsaslanaraq belə bir şərh verir:

“Molekulyar səviyyədə hər canlı sinfi, özünəməxsus xüsusiyyətlərə, fərqliliklərə sahib olub, digərləriylə heç bir əlaqəyə malik deyil. Buna görə də molekullar, eyni fosillər kimi, təkamülçü biologiya tərəfindən xeyli vaxtdır axtarılan nəzəri ara keçidlərin olmadığını göstərmişdir. Molekulyar səviyyədə heç bir orqanizm başqa bir orqanizmin “əcdadı” deyil, digərindən daha “ibtidai” ya da “inkişaf etmiş” də deyil. Əgər bu molekulyar dəlillər bundan bir əsr əvvəl mövcud olsaydı. Üzvi təkamül düşüncəsi heç vaxt qəbul edilməyə bilərdi.” (28)

Nəticə: Bənzərliklər, təkamülün deyil yaradılışın dəlilidir

Bütün bunlar, bənzərliyin təkamülə dəlil olmadığını aydın şəkildə göstərir. Təkamülçülərin bu mövzuda etdikləri şey, minlərlə müxtəlif elmi yenilikdən yalnız işlərinə yarayan tək bir yeniliyi ön plana çıxararaq cəmiyyəti aldatmağa çalışmaqdır. Məsələn, meymunla insan zülallarının bəziləri bir–birinə bənzəyir. Məhz yalnız bunları göstərib “baxın meymun insana bənzəyir, deməli onun əcdadıdır” deyirlər. Halbuki başqa bir zülala baxıldığı təqdirdə, bu dəfə insanın toyuğa və ya soxulcana bənzədiyi görünür. Yaranan mənzərəyə ümumi olaraq baxıldıqda isə, prof. Dentonun yuxarıda da ifadə etdiyi nəticə ortaya çıxır: Molekulyar səviyyədə heç bir orqanizm başqa bir orqanizmin “əcdadı” deyil, digərindən daha “ibtidai” ya da “inkişaf etmiş” də deyil.

Əlbəttə ki, insan bədəninin digər canlılarla molekulyar oxşarlıqları olacaq, çünki eyni elementlərdən əmələ gəlir, eyni sudan və atmosferdən istifadə edir, eyni molekullardan ibarət qidalardan istifadə edir. Əlbəttə ki, maddələr mübadilələri və buna görə, genetik quruluşları bir–birinə bənzəyəcək. Amma bu “ortaq material”, bir təkamülün deyil “ortaq yaradılışın”, hamısının eyni plan əsasında Allah tərəfindən yaradılmış olmalarının nəticəsidir.

Bir nümunə mövzunu izah edə bilər: Dünyadakı bütün tikililər də bənzər materiallarla (kərpic, dəmir, sement və s.) tikilir. Amma bu vəziyyət bu binaların bir–birlərindən “təkamül keçirdikləri” mənasını verməz. Ortaq bir materialdan istifadə edilərək, ayrı–ayrı tikilirlər. Canlıların vəziyyəti də belədir.

Canlılar təkamülün iddia etdiyi kimi şüursuz təsadüflərlə deyil, sonsuz bilik və ağıl sahibi olan Uca Allahın yaratmasıyla əmələ gəlmişdir.

“İNSAN GENOMU” LAYİHƏSİ HAQQINDA DARVİNİST-MATERIALİST YANILMALAR

“İnsan Genomu” layihəsində əldə olunan son nəticənin izah olunmasıyla, Türkiyədə bəzi mətbuat orqanları, təkamül nəzəriyyəsinin içində olduğu çıxılmaz vəziyyətin daha çox ortaya çıxmaması üçün, aldadıcı mesajlar dərc etməyə və xalqı səhv məlumatlandırmağa başladılar.

Təkamülçülərin “genetik bənzərliklər” mövzusunda istifadə etdiyi aldadıcı mesajlara, bu bənzərliklərin birtərəfli şərhlər olduğuna və təkamül nəzəriyyəsinin lehində bir dəlil olmadığına əvvəlki səhifələrdə toxunmuşduq. Darvinist-materialist mətbuatın, ən çox gündəmə gətirdiyi və fərqli şüar və başlıqlarla ifadə etdiyi mövzu isə, gen xəritəsinin kəşfinin Allahın yaratdığı taleyə zidd ola biləcəyini göstərdiyi iddiasıdır. Bu, ölkəmizdə cəmiyyətimizin müəyyən təbəqələri tərəfindən irəli sürülən çox böyük bir yanılma və yalandır. Son vaxtlarda qəzet səhifələrində dərc olunan və televiziya proqramlarına daşınan başlıqlar, gizlicə edilən bir təlqin görünüşü verir: “İnsan artıq taleyinə məğlub olmayacaq” kimi ismarıqların insanın gen xəritəsi haqqındakı məlumatlarla birlikdə insanlara təqdim edilmiş olması böyük bir səhvdir. Çünki, həqiqətdə insanın gen xəritəsinin çıxarılması, insanın taleyini qətiyyən dəyişdirməz, çünki bu da insanın taleyindədir.

Tale dəyişdirilə bilməz

Tale, Allahın keçmiş və gələcək bütün hadisələri tək bir an olaraq bilməsidir. Allah yaşanmamış hadisələrin də hamısını əvvəlcədən bilir. İnsanların əhəmiyyətli bir hissəsi, Allahın hələ yaşanmamış hadisələri əvvəlcədən necə bildiyi mövzusunun, yəni tale həqiqətini başa düşə bilməzlər. Halbuki insanın hələ qarşılaşmadığı bir hadisə özü baxımından yaşanmamış bir hadisədir. “Axırı bilinməyən” kimi xarakterizə edilən bütün hadisələr yalnız bizim üçün “bilinməz”dir. Sonsuz bir elmin sahibi olan Allah isə zamandan və məkandan asılı deyil, onsuz da zamanı və məkanı yaradan elə Özüdür. Buna görə də Allah üçün keçmiş, gələcək və bu an hamısı birdir. Allah Qatında bizim indi yaşadığımız və gələcəkdə yaşanacaq olan hər şey olub bitmişdir. Bütün insanlar Allahın özləri üçün yaratdığı taleyə, vaxtı gəldikdə şahid olurlar.

Filmlərin kadrlarını əlinə götürən bir insanın filmin əvvəlini, sonunu, ortada baş verən hadisələri bütöv halda, tək bir anda görə bilməsi kimi Allah da yaratmış olduğu bütün insanlarla əlaqədar hər şeydən xəbərdardır. Hər şeyi tək bir an olaraq bilən Allah, bu tək bir anda, yəni sonsuz kiçik zamanda sonsuzluğu, yəni sonsuz böyük zamanı yaradaraq gücünün sonsuzluğunu bizə göstərir.

Allah gəlib-getmiş bütün insanların həyatlarını bütün təfərrüatlarıyla birlikdə yaradandır. Allah bir insanın doğumundan ölümünə qədər qarşılaşacağı yaxşı ya da pis kimi görünən bütün hadisələrdən xəbərdardır. Ənam surəsində dünyada baş verən

kiçik–böyük bütün hadisələr Allahın istəyi ilə baş verdiyi belə ifadə edilir: **Qeybin açarları Onun yanındadır, Onları yalnız O bilir. O, quruda və dənizdə nələr olduğunu bilir. Onun xəbəri olmadan yerə düşən bir yarpaq belə yoxdur. Yer qaranlıqlarında elə bir toxum, elə bir yaş və elə bir quru şey yoxdur ki, açıq–aydın Yazıda (Lövhi–Məhfuzda) olmasın. (Ənam surəsi, 59)**

Hər insan və hər hadisə üçün bu vəziyyət məqbuldur. Heç kimin Allahın özü üçün yaratdığı taleyə müdaxilə etməsi, hadisələrin gedişində hər hansı bir dəyişiklik etməsi mümkün deyil. Məsələn, Allah hər insanı müəyyən bir ömürlə yaratmışdır və hər insanın ölüm anı Allah Qatında yer, zaman və forma olaraq da məlumdur. Məsələn, bir insanın tutulduğu xəstəlik o insanın taleyində, özü doğulmadan milyardlarla il əvvəldən yazılmışdır. O xəstəlikdən xilas olmayacağı da, Allah tərəfindən taleyində yazılmışdır. Hətta yaxşılaşmasına səbəb olacaq həkimlər, tibb bacıları, xəstəxana, dərmanlar, müalicə üsullarına qədər Allah Qatında əvvəlcədən yazılmışdır. Buna görə də əgər bir insan yaxşılaşsa, bu, onun taleyini məğlub etdiyi mənasını verməz, taleyində şəfa yazıldığı mənasını verər.

Əgər gələcəkdə bir gün, bir insanın ömür genlərinə edilən doğru müdaxilələrlə uzadılsa, bu hadisə də bəhsi keçən adamın öz müqəddəratını məğlub etdiyi mənasını verməz. Bunun mənası budur: Allah bu insanı uzun bir ömürlə yaratmışdır və gen xəritəsinin çıxardılmış olmasını da bu insanın ömrünün uzun olmasına vəsilə etmişdir. Gen xəritəsinin olması da, bu adamın genlərlə əlaqədar texnoloji inkişafın yaşadığı bir dövrdə yaşaması da, yenə o insanın ömrünün tibbi imkanlarla uzadılması da onun taleyindədir. Bunların hamısı Allah qatında hələ o insan dünyaya gəlməmişdən əvvəl məlumdur.

Eynilə bu layihə çərçivəsində əldə olunan yeniliklər nəticəsində ölümcül xəstəliyi müalicə edilən insan da, yenə taleyini dəyişdirməmişdir. Çünki bu insanın taleyində, keçirdiyi xəstəlikdən bu layihənin vəsiləsiylə xilas olmaq vardır. Nəticədə, insanın gen xəritəsinin çıxardılmış olması və bəşəriyyətin genetik proqrama müdaxilə edə biləcək imkanları əldə etməsi, Allahın yaratdığı taleyə qarşı çıxmaq mənasını vermir. Əksinə, beləliklə bəşəriyyət Allahın özləri üçün yaratdığı irəliləyişləri izləyir, Allahın yaratdığı məlumatı kəşf edir və ondan istifadə edir. Əgər bir insan bu elmi irəliləyişlər sayəsində 120 il yaşasa, bu Allahın onun üçün əvvəldən təqdir etdiyi bir yaşdır, bundan ötrü ömrü bu qədər uzun olar. Allah, hər insanın ömrünün Öz qatındakı bir kitabda yazılı olduğunu bir ayəsində belə bildirir:

Allah sizi torpaqdan, sonra nütfədən yaratmış, sonra da sizi cütləşdirmişdir. Onun xəbəri olmadan heç bir dişi nə hamilə olar, nə də daşıldığını yerə qoya bilər. Uzunömürlünün uzun ömür sürməsi də, onun ömrünün qısaltılması da ancaq Yazıda (Lövhi–məhfuzda) yazılmışdır. Həqiqətən, bu, Allah üçün çox asandır. (Fatir surəsi, 11)

İllərlə universitet imtahanına girən və müvəffəqiyyətli ola bilməyən ancaq axırda arzuladığı yerə girməyi bacaran bir şagird, şirkətini iflasdan xilas edən bir biznesmen, son anda təyyarəyə çata bilmədikləri üçün qəzadan xilas olan insanlar və bənzər hadisələrdəki kəslər həmişə talelərini yaşayırlar. Bu insanların heç biri taleyini dəyişdirə bilməz, eynilə başqaları da bu insanların taleyinə müdaxilə edərək dəyişdirmə gücünə sahib deyil.

Bir sözlə “taleyimi məğlub etdim”, “taleyimi dəyişdirdim”, “taleyə müdaxilə etdim” kimi ifadələr, tale həqiqətini bilməməyin gətirdiyi cəhalətdən qaynaqlanır. Və bir insanın bu ifadələrdən istifadə edərək danışması da onun taleyində əvvəlcədən müəyyənləşdirilmişdir. Adamın bu cümlədən harada, nə vaxt, hansı şərtlər altında istifadə edəcəyi belə Allah Qatında müəyyənləşdirilmişdir. Allah hər şeydən xəbərdar olandır.

Allah, hər şeyin Qatında bir kitabda yazılı olduğunu bildirmişdir. Bizlər, bu kitabda yazılanların eynisini, heç bir əskiklik və ya artıqlıq olmadan yaşayırıq.

... Göylərdə və yerdə zərrə qədər olan bir şey də Ondan gizli qalmaz. Bundan daha kiçik və daha böyük elə bir şey yoxdur ki, açıq-aydın Yazıda (Lövhi-məhfuzda) olmasın”. (Səba surəsi, 3)

Yer üzündə baş verən və sizin başınıza gələn elə bir müsibət yoxdur ki, Biz onu yaratmamışdan əvvəl o, Yazıda müəyyən edilmiş olmasın. Şübhəsiz ki, bu, Allah üçün çox asandır. (Hədid surəsi, 22)

İnsanı və ya hər hansı bir canlıyı köçürmək onu yaratmaq deyil

Bəzi mətbuat orqanlarında isə, genetika elminin inkişafıyla insanın da surətinin çıxarıla biləcəyi və beləliklə, insanın insan yarada biləcəyi irəli sürülmüşdür. Bu da olduqca səhv və həqiqətlərdən uzaq bir məntiqdir. Çünki yaratmaq, bir şeyi yoxdan var etməkdir və bu fel yalnız Allaha məxsusdur. Genetik məlumatın surətinin çıxarılmasıyla, bir canlının eynisindən yaradılması bu canlının yaradılması mənasını verməz. Çünki, insan və ya başqa bir canlı köçürülərkən, bir canlının hüceyrələri götürülür və surəti çıxarılır. Ancaq heç vaxt, tək bir canlı hüceyrəsi belə yoxdan yaradıla bilməmişdir. Bu mövzuda görülən işlər isə nəticəsiz qaldığı üçün dayandırılmışdır.

Nəticə etibarilə, insanın genetik quruluşunun kəşf edilməsi insanın taleyinə qarşı çıxdığını göstərən bir hadisə deyil, ola da bilməz. Hər hadisə, hər söhbət və hər inkişaf, Allah Qatında çox əvvəlcədən məlum olan bir tale əsasında müəyyənləşdirilmişdir. Buna texnologiyanın inkişaf etməsi, elmi irəliləyişlər və bu irəliləyişlərin insan həyatına gətirəcəyi yeniliklər də daxildir. Allah hər şeydən

xəbər dardır və hər şeyi elmiylə əhatə edir. Allahın baş verən kiçik–böyük hər cür hadisədən xəbərdar olduğu həqiqəti isə Quranda belə xəbər verilir:

Sən hansı bir işdə olsan, Qurandan nə oxusan, siz nə iş görsəniz, başınız ona qarışarkən Biz sizə şahid olarıq. Nə yerdə, nə də göydə zərrə qədər bir şey Rəbbindən gizli qalmaz. Bundan daha kiçiyi və daha böyüyü yoxdur ki, açıq–aydın Yazıda (Lövhi–Məhfuzda) olmasın. (Yunis surəsi, 61)

TƏKAMÜL YALANI

Darvinizm, yəni təkamül nəzəriyyəsi yaradılış həqiqətini inkar etmək məqsədilə irəli sürülmüş, ancaq uğursuzluqla nəticələnmiş elmdən kənar cəfəngiyatdan başqa bir şey deyil. Canlıların cansız maddələrdən təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edən bu nəzəriyyə kainatda və canlılarda çox möcüzəvi nizam olduğunun elm tərəfindən sübut edilməsi ilə və təkamül prosesinin əsla baş vermədiyini göstərən 350 milyona yaxın fosilin tapılması ilə süqut etmişdir. Beləliklə, Allah'ın bütün kainatı və canlıları yaratdığı elm tərəfindən də sübut edilmişdir. Bu gün təkamül nəzəriyyəsini dirçəltmək üçün dünya səviyyəsində aparılan təbliğat sadəcə elmi həqiqətlərin təhrif olunmasına, tərəfli şərhinə, elm adı altında söylənilən yalan və saxtakarlıqlara əsaslanır.

Ancaq bu təbliğat həqiqəti gizlətmir. Təkamül nəzəriyyəsinin elm tarixində ən böyük xəta olması son 20-30 il ərzində elm dünyasında getdikcə daha ucadan dilə gətirilir. Xüsusilə 1980-ci illərdən sonra aparılan tədqiqatlar darvinist iddiaların tamamilə səhv olduğunu üzə çıxarmış və bu həqiqət bir çox elm adamı tərəfindən dilə gətirilmişdir. ABŞ-da biologiya, biokimya, paleontologiya kimi fərqli sahələrlə məşğul olan bir çox elm adamı darvinizmin əsassızlığını görür, canlıların mənşəyini artıq yaradılışla açıqlayırlar.

Təkamül nəzəriyyəsinin süqutundan və yaradılış dəlillərindən digər bir çox əsərimizdə bütün elmi təfərrüatları ilə bəhs etmişik və etməyə davam edirik. Ancaq əhəmiyyəti baxımından mövzudan burada da bəhs etməkdə fayda var.

Darvini məhv edən çətinliklər

Təkamül nəzəriyyəsi tarixi qədim yunanlara gedib çıxan bir təlim olmasına baxmayaraq, XIX əsrdə hərtərəfli şəkildə irəli sürüldü. Nəzəriyyəni elm dünyasının gündəminə gətirən ən mühüm irəliləyiş Çarlz Darvinin 1859-cu ildə nəşr edilən "Növlərin mənşəyi" adlı kitabı idi. Darvin bu kitabda dünyadakı müxtəlif canlı növlərini Allah'ın ayrı-ayrı yaratdığına qarşı çıxırdı. Darvinin fikrincə, bütün növlər ortaq əcdaddan törəmiş və zaman ərzində kiçik dəyişikliklərlə müxtəlifləşmişdilər.

Darvinin nəzəriyyəsi heç bir konkret elmi tapıntıya əsaslanmırdı; özünün də qəbul etdiyi kimi, sadəcə bir məntiq yeritmə idi. Hətta Darvin kitabındakı "Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər" başlıqlı uzun bölmədə etiraf etdiyi kimi, nəzəriyyə bir çox mühüm suala cavab verə bilmirdi.

Darvin nəzəriyyəsinin qarşısındakı çətinliklərə inkişaf edən elmin üstün gələcəyinə, yeni elmi kəşflərin nəzəriyyəsini gücləndirəcəyinə ümid edirdi. Bunu kitabında tez-tez bildirirdi. Ancaq inkişaf edən elm Darvinin ümidlərinin tam əksinə, nəzəriyyənin əsas iddialarını bir-bir əsassız qoydu.

Darvinizmin elm qarşısındakı məğlubiyətini üç əsas başlıq altında təhlil etmək olar:

Nəzəriyyə həyatın yer üzündə ilk dəfə necə ortaya çıxdığını əsla açıqlaya bilmir.

Nəzəriyyənin irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin, əslində, təkamül xarakterinə malik olduğunu göstərən heç bir elmi tapıntı yoxdur.

Fosillər təkamül nəzəriyyəsinin iddialarının tam əksini göstərir.

Bu bölmədə bu üç əsas başlığı əsaslı təhlil edəcəyik.

Keçilməz ilk pillə: həyatın mənşəyi

Təkamül nəzəriyyəsi bütün canlı növlərinin bundan təxminən 3.8 milyard il əvvəl dünyada fantastik şəkildə təsadüfən meydana gələn bircə canlı hüceyrədən törədiklərini iddia edir. Bircə hüceyrənin milyonlarla kompleks canlı növünü necə əmələ gətirməsi və əgər həqiqətən bu cür təkamül baş vermişsə, nə üçün izlərinin fosillərdə tapılmadığı nəzəriyyənin açıqlaya bilmədiyi suallardandır. Ancaq bütün bunlardan əvvəl iddia edilən təkamül prosesinin ilk pilləsi üzərində dayanmaq lazımdır. Həmin ilk hüceyrə necə ortaya çıxmışdır?

Təkamül nəzəriyyəsi cahilliklə yaradılışı inkar etdiyinə görə, həmin ilk hüceyrənin heç bir plan və nizam olmadan təbiət qanunları çərçivəsində təsadüfən meydana gəldiyini iddia edir. Yəni bu nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddə kortəbii təsadüflər nəticəsində ortaya canlı hüceyrə çıxarmalıdır. Ancaq bu, məlum olan ən təməl biologiya qanunlarına zidd iddiadır.

Həyat həyatdan gəlir

Darvin kitabında həyatın mənşəyindən heç bəhs etməmişdi. Çünki onun dövründəki ibtidai elm anlayışı canlıların çox sadə quruluşa malik olduqlarını fərz edirdi. Orta əsrlərdən bəri "spontane generation" adlı nəzəriyyəyə əsasən, cansız maddələrin təsadüfən birləşərək canlı varlıq əmələ gətirməsinə inanırdılar. Bu dövrdə həşəratların yemək artıqlarından, siçanların da buğdadan əmələ gəlməsi geniş yayılmış düşüncə idi. Bunu sübut etmək üçün qəribə təcrübələr aparılmışdı. Çirkli əsginin üstünə bir az buğda qoyulmuş və bir müddət sonra bu qarışıqdan siçanların əmələ gəlməsini gözləmişdilər.

Ətin qurdlanması da həyatın cansız maddələrdən törədiyinə dəlil hesab edilirdi. Lakin daha sonra məlum olacaqdı ki, ətin üstündəki qurdlar öz-özlərindən əmələ gəlmirlər, milçəklərin gətirib qoyduğu gözlə görülməyən sürfələrdən çıxırdılar. Darvin "Növlərin mənşəyi" adlı kitabını yazdığı dövrdə isə bakteriyaların cansız maddədən əmələ gəlməsi inancı elm dünyasında geniş şəkildə qəbul edilirdi.

Lakin Darvinin kitabının nəşr edilməsindən beş il sonra məşhur fransız biolog Lui Paster təkamülə əsas verən bu inancı qəti şəkildə təkzib etdi. Paster apardığı uzun elmi fəaliyyət və təcrübələrdə gəldiyi nəticəni belə şərh etmişdi:

"Cansız maddələrin həyatı əmələ gətirməsi iddiası artıq qəti şəkildə tarixə gömülmüşdür". (*Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, sah. 2*)

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarları Pasterin kəşflərinə uzun müddət qarşı çıxdılar. Ancaq inkişaf edən elm canlı hüceyrəsinin mürəkkəb quruluşunu üzə çıxardıqca həyatın öz-özünə əmələ gəlməsi iddiasının əsassızlığı daha da açıq şəkil aldı.

XX əsrdəki nəticəsiz səylər

XX əsrdə həyatın mənşəyi mövzusunun tədqiq edən ilk təkamülçü məşhur rus biolog Aleksandr Oparin oldu. Oparin 1930-cu illərdə irəli sürdüyü bəzi tezislərlə canlı hüceyrəsinin təsadüfən meydana gələ biləcəyini sübut etməyə çalışdı. Ancaq bu fəaliyyətlər uğursuzluqla nəticələnəcək və Oparin bu etirafı etməli olacaqdı:

“Təəssüf ki, hüceyrənin mənşəyi təkamül nəzəriyyəsinin tamamilə əhatə edən ən qaranlıq nöqtədən ibarətdir”. (*Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), səh. 196*)

Oparinin yolunu davam etdirən təkamülçülər həyatın mənşəyi problemini həll etmək üçün təcrübələr aparmağa çalışdılar. Bu təcrübələrin ən məşhuru amerikalı kimyaçı Stenli Miller tərəfindən 1953-cü ildə aparıldı. Miller ibtidai atmosferdə mövcud olduğunu iddia etdiyi qazları bir təcrübədə birləşdirdi və bu qarışığa enerji verərək zülalları təşkil edən bir neçə üzvi molekul (amin turşusu) sintezlədi.

O illərdə təkamüllə bağlı mühüm mərhələ kimi tanıtılan bu təcrübənin əsassız olduğu və təcrübədə tətbiq edilən atmosferin yer şərtlərindən çox fərqli olduğu sonrakı illərdə üzə çıxacaqdı. (*“New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life”, Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, səh. 1328-1330*)

Uzun sükutdan sonra Millerin özü də tətbiq etdiyi atmosfer mühitinin həqiqi olmadığını etiraf etdi. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, səh. 7*)

Həyatın mənşəyi problemini açıqlamaq üçün XX əsr boyu göstərilən bütün təkamülçü səylər uğursuzluqla nəticələndi. San Diyeqo Skrips İnstitutundan məşhur geokimyaçı Cefri Bada təkamülçü “Earth” jurnalında 1998-ci ildə dərc edilən bir məqalədə bu həqiqəti belə qəbul edir:

“Bu gün XX əsri arxada qoyarkən hələ də XX əsrin başlanğıcındakı ən böyük həll edilməmiş problemlə qarşı-qarşıyıq: həyat yer üzündə necə başlayıb”. (*Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, səh. 40*)

Həyatın kompleks quruluşu

Təkamülçülərin həyatın mənşəyi ilə bağlı bu qədər çıxılmaz vəziyyətə düşməsinin başlıca səbəbi ən sadə hesab etdikləri canlıların bu qədər mürəkkəb quruluşa malik olmasıdır. Canlı hüceyrəsi insanın hazırladığı bütün texnoloji məhsullardan daha mürəkkəbdir. Belə ki, bu gün dünyanın ən qabaqcıl laboratoriyalarında belə cansız maddələr birləşdirilərək nəinki canlı hüceyrə, hətta hüceyrəyə aid bircə zülal da hasil etmək mümkün deyil.

Bir hüceyrənin meydana gəlməsi üçün lazımlı şərtlər əsla təsadüflərlə açıqlanmayacaq qədər çoxdur. Lakin bunu açıqlamağa heç ehtiyac yoxdur. Təkamülçülər hələ hüceyrə səviyyəsinə çatmadan çıxılmaz vəziyyətə düşürlər. Çünki hüceyrənin əsasını təşkil edən zülalların təsadüfən sintezlənmə ehtimalı riyazi cəhətdən sıfırdır.

Bunun ən əsas səbəbi budur ki, bir zülalın əmələ gəlməsi üçün başqa zülallar da olmalıdır. Bu səbəb bir zülalın təsadüfən əmələgəlmə ehtimalını tamamilə aradan qaldırır. Ona görə, təkcə bu fakt təkamülçülərin təsadüf iddiasını təkzib etmək üçün kifayətdir. Mövzunun əhəmiyyətini qısaca açıqlayaq:

- **Fermentlər olmasa, zülal sintezlənmə bilməz, fermentlər də zülaldır.**
- **Bircə zülalın sintezlənməsi üçün 100-ə yaxın hazır zülal olmalıdır. Ona görə, zülalların olması üçün zülallar lazımdır.**
- **Zülalları sintezləyən fermentləri DNT hazırlayır. DNT olmasa, zülal sintezlənmə bilməz. Ona görə, zülalların əmələ gəlməsi üçün DNT də lazımdır.**
- **Zülal sintezlənmə prosesində hüceyrədəki bütün orqanoidlərin mühüm funksiyaları var. Yəni zülalların əmələ gəlməsi üçün tam funksional hüceyrə bütün orqanoidləri ilə birlikdə mövcud olmalıdır.**

Hüceyrənin nüvəsində yerləşən, genetik məlumat daşıyan DNT molekulu isə informasiya bankıdır. İnsan DNT-sindəki informasiyanı kağıza köçürmək istəsək, hər biri 500 səhifədən ibarət 900 cildlik kitabxana ortaya çıxar.

Burada çox maraqlı dilemma da var: DNT ancaq bir sıra xüsusi zülalların (fermentlərin) köməyi ilə qoşalaşa bilər. Amma bu fermentlər də ancaq DNT-dəki informasiya əsasında sintezlənir. Bir-birlərindən asılı olduqlarına görə, DNT-nin qoşalaşması üçün ikisi də eyni anda mövcud olmalıdır. Bu isə həyatın öz-özünə meydana gəlməsi ssenarisini çıxılmaz vəziyyətə salır. San Diyeqo Kaliforniya Universitetindən məşhur təkamülçü prof. Lesli Orsel "Scientific American" jurnalının 1994-cü il oktyabr sayında bu həqiqəti belə etiraf edir:

"Olduqca kompleks quruluşa malik olan zülalların və nuklein turşularının (RNT və DNT) eyni yerdə və eyni zamanda təsadüfən əmələ gəlmələri həddindən artıq ehtimaldan kənardır. Ancaq bunların biri olmadan digərini əldə etmək də mümkün deyil. Ona görə, insan məcburən həyatın kimyəvi yollarla meydana gəlməsinin tamamilə qeyri-mümkün olduğu nəticəsinə gəlir". (*Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, səh. 78*)

Şübhəsiz ki, əgər həyatın kortəbii təsadüflərlə öz-özünə meydana gəlməsi mümkün deyilsə, onda həyatın yaradıldığı qəbul edilməlidir. Bu həqiqət əsas məqsədi yaradılışı inkar etmək olan təkamül nəzəriyyəsini açıq-aydın əsassız edir.

Təkamülün xəyali mexanizmləri

Darvinin nəzəriyyəsini əsassız edən ikinci əsas cəhət nəzəriyyənin təkamül mexanizmləri kimi irəli sürdüyü iki anlayışın da, əslində, heç bir təkamül gücünə malik olmamasıdır.

Darvin irəli sürdüyü təkamül iddiasını tamamilə təbii seleksiya mexanizmi ilə əlaqələndirmişdi. Bu mexanizmə verdiyi əhəmiyyət kitabının adından da açıq şəkildə başa düşülür: "Növlərin mənşəyi, təbii seleksiya yolu ilə..."

Təbii seleksiya təbii seçmə deməkdir, təbiətdəki həyat uğrunda mübarizədə təbii şərtlərə uyğun və güclü canlıların həyatda qalacağı düşüncəsinə əsaslanır. Məsələn,

yırtıcı heyvanlar tərəfindən təhlükəyə məruz qalan bir maral sürüsündə daha sürətlə qaçan marallar həyatda qalacaq. Beləliklə, maral sürüsü sürətlə qaçan və güclü fərdlərdən ibarət olacaq. Amma bu mexanizm maralların təkamül keçirməsinə səbəb olmaz, onları başqa bir canlı növünə, məsələn, atlara çevirməz.

Ona görə, təbii seçmə mexanizmi heç bir təkamül gücünə malik deyil. Darvin də bu həqiqəti anlamışdı və “Növlərin mənşəyi” adlı kitabında: **“Faydalı dəyişikliklər baş vermədikcə təbii seçmə heç bir şey edə bilməz”**, - demək məcburiyyətində qalmışdı. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 184*)

Lamarkın təsiri

Bəs bu faydalı dəyişikliklər necə baş verə bilərdi? Darvin öz dövrünün ibtidai elm anlayışı çərçivəsində bu suala Lamarka əsaslanaraq cavab verməyə çalışmışdı. Darvindən əvvəl yaşamış fransız bioloq Lamarka görə, canlılar həyatları boyu keçirdikləri fiziki dəyişiklikləri sonrakı nəsələ ötürürlər, nəsildən-nəsələ toplanan bu xüsusiyyətlər nəticəsində yeni növlər meydana gəlir. Məsələn, Lamarkın fikrincə, zürafələr ceyranlardan törəyiblər, hündür ağacların yarpaqlarını yeməyə çalışarkən nəsildən-nəsələ boyunları uzanmışdır.

Darvin də buna bənzər misallar çəkmiş, məsələn, “Növlərin mənşəyi” kitabında qida tapmaq üçün suya girən bəzi ayıların tədricən balinalara çevrildiyini iddia etmişdi. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Lakin Mendelin kəşf etdiyi və XX əsrdə inkişaf edən genetik elmi ilə qəti şəkildə sübut edilən genetik qanunları qazanılmış xüsusiyyətlərin sonrakı nəsillərə ötürülməsi əfsanəsini məhv etdi. Beləliklə, təbii seçmə “təkbaşına” və tamamilə təsirsiz mexanizm olaraq qaldı.

Neodarvinizm və mutasiyalar

Darvinistlər isə bu vəziyyətə bir çıxış yolu tapmaq üçün 1930-cu illərin sonlarında müasir sintetik nəzəriyyəni və ya daha geniş yayılmış adı ilə neodarvinizmi ortaya atdılar. Neodarvinizm təbii seçmənin yanına faydalı dəyişiklik səbəbi kimi mutasiyaları, yəni canlıların genlərində radiasiya kimi xarici amillər və ya transkripsiya xətalrı nəticəsində əmələ gələn pozulmaları əlavə etdi. Bu gün də elmi cəhətdən əsassız olduğunu bilmələrinə baxmayaraq, darvinistlər neodarvinist modeli müdafiə edirlər. Nəzəriyyə yer üzündəki milyonlarla canlı növünün, onların qulaq, göz, ağciyər, qanad kimi saysız-hesabsız mürəkkəb orqanlarının mutasiyalara, yəni genetik pozulmalara əsaslanan bir proses nəticəsində əmələ gəldiyini iddia edir. Amma nəzəriyyəni çarəsiz qoyan bir açıq elmi həqiqət var: mutasiyalar canlıları təkmilləşdirmirlər, əksinə, hər zaman canlılara zərər verirlər.

Bunun səbəbi çox sadədir: DNT çox mürəkkəb quruluşa malikdir. Bu molekula olan hər hansı təsadüfi təsir ancaq zərər verir. Amerikalı genetik B.G. Ranqanatan bunu belə açıqlayır:

“Mutasiyalar kiçik, təsadüfi və zərərliyədir. Çox nadir meydana gəlirlər və ən yaxşı halda təsirsizdir. Bu üç xüsusiyyət mutasiyaların təkamül xarakterli təsir meydana

gətirməyəcəyini sübut edir. Yüksək dərəcədə xüsusiləşmiş orqanizmdə meydana gələn təsadüfi dəyişiklik ya təsirsiz, ya da zərərli olur. Bir qol saatında meydana gələn təsadüfi dəyişiklik qol saatını təkmilləşdirməz. Ona böyük ehtimalla zərər verər və ya ən yaxşı halda təsir etməz. Bir zəlzələ bir şəhəri daha yaxşı hala salmaz, onu məhv edər". (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, səh. 179*)

Bu günə qədər heç bir faydalı, yəni genetik məlumatı təkmilləşdirən mutasiya müşahidə edilməyib. Bütün mutasiyaların zərərli olması aşkar edilib. Aydın olmuşdur ki, təkamül nəzəriyyəsinin təkamül mexanizmi kimi göstərdiyi mutasiyalar, əslində, canlıları sadəcə məhv edən, şikəst edən genetik hadisələrdir (insanlarda mutasiyanın ən çox rast gəlinən təsiri xərçəngdir). Əlbəttə, məhvedici mexanizm təkamül mexanizmi ola bilməz. Təbii seçmə isə Darwinin də qəbul etdiyi kimi, tək başına heç bir şey edə bilməz. Bu həqiqət bizə təbiətdə heç bir təkamül mexanizminin olmadığını göstərir. Təkamül mexanizmi olmadığına görə, təkamül deyilən xəyali proses də baş verməyib.

Fosillər: ara-keçid formalardan əsər-əlamət yoxdur

Təkamül nəzəriyyəsinin iddia etdiyi prosesin baş vermədiyinin ən açıq göstəricisi isə fosillərdir.

Təkamül nəzəriyyəsinə görə, bütün canlılar bir-birlərindən törəyiblər. Əvvəlcədən mövcud olan bir canlı növü zaman ərzində digərinə çevrilmiş və bütün növlər bu şəkildə əmələ gəlmişlər. Nəzəriyyəyə əsasən, bu çevrilmə yüz milyon illər davam edən uzun dövrü əhatə etmiş və mərhələ-mərhələ irəliləmişdir. Bu təqdirdə iddia edilən uzun çevrilmə prosesi zamanı saysız-hesabsız ara növlər əmələ gəlməli və yaşamalılardırlar.

Məsələn, keçmişdə balıq xüsusiyyətlərini daşımalarına baxmayaraq, bir tərəfdən də bəzi sürünən canlı xüsusiyyətlərini qazanmış yarı-balıq, yarı-sürünən canlılar yaşamalılardır və ya sürünən xüsusiyyətlərini daşıyan, bir tərəfdən də bəzi quş xüsusiyyətləri qazanmış sürünən quşlar ortaya çıxmalıdır. Bunlar bir keçid prosesində olduqları üçün şikəst, yarımçıq, qüsurlu canlılar olmalıdır. Təkamülçülər keçmişdə yaşadığına inandıqları bu nəzəri məxluqları "ara-keçid forması" adlandırırlar.

Əgər, həqiqətən, bu cür canlılar keçmişdə yaşayıbsa, onların sayı və növü milyonlarla, hətta milyardlarla olmalıdır və bu əcaib canlıların qalıqlarına mütləq fosil izlərində rast gəlinməlidir. Darwin "Növlərin mənşəyi"ndə bunu belə açıqlamışdır:

"Əgər nəzəriyyəmə doğrudursa, növləri bir-biri ilə əlaqələndirən saysız-hesabsız ara-keçid növləri keçmişdə mütləq yaşamalılardır... Onların yaşadığının dəlilləri də sadəcə fosil qalıqları arasında tapıla bilər". (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Ancaq bu sətirləri yazan Darwin ara-keçid formaların heç cür tapılmadığını bilir və bunun nəzəriyyəsi üçün böyük problem olduğunu görürdü. Ona görə, "Növlərin mənşəyi" kitabının "Nəzəriyyənin qarşısında duran çətinliklər" (*Difficulties on Theory*) adlı bölməsində belə yazmışdı:

"Əgər, həqiqətən, növlər digər növlərdən yavaş dəyişikliklərlə törəyibsə, nə üçün saysız-hesabsız ara-keçid formasına rast gəlmirik? Nə üçün bütün təbiət qarmaqarışq vəziyyətdə deyil, məhz yerli-yerindədir? Saysız-hesabsız ara-keçid forması olmalıdır, bəs

nə üçün yer üzünün çoxsaylı təbəqələrində onları tapmırıq?... Nə üçün hər geoloji forma və hər təbəqə belə qalıqlarla dolu deyil?" (*Charles Darwin, The Origin of Species, səh. 172, 280*)

Darvinin puç olan ümidləri

Ancaq XIX əsrin ortasından indiyə qədər dünyanın hər tərəfində qızgın fosil araşdırmaları aparılmasına baxmayaraq, ara-keçid formalarına rast gəlinməmişdir. Aparılan qazıntı işlərində və tədqiqatlarda əldə edilən bütün tapıntılar təkamülçülərin gözlədiklərinin əksinə, canlıların yer üzündə birdən-birə, tam və qüsursuz formada ortaya çıxdıqlarını göstərmişdir.

Məşhur ingilis paleontoloq Derek V. Eycer təkamülçü olmasına baxmayaraq, bu həqiqəti belə etiraf edir:

"Problemimiz budur: fosilləri hərtərəfli tədqiq etdikdə növlər və ya siniflər səviyyəsində belə daima eyni həqiqətlə qarşılaşırıq; mərhələli təkamüllə təkmilləşən deyil, birdən-birə yer üzündə əmələ gələn qruplar görürük". (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, c. 87, 1976, səh. 133)

Yəni fosil qeydlərində bütün canlı növləri aralarında heç bir keçid forması olmadan, tam formada ani surətdə ortaya çıxırlar. Bu, Darvinin fikirlərinin tam əksidir. Habelə, bu, canlı növlərinin yaradıldıqlarını göstərən çox güclü dəlildir. Çünki bir canlı növünün heç bir əcdadı olmadan, bir anda və qüsursuz şəkildə ortaya çıxmasının təklə açılması var: o növ yaradılmışdır. Bu həqiqət məşhur təkamülçü biolog Duqlas Futuyma tərəfindən də qəbul edilir:

"Yaradılış və təkamül yaşayan canlıların mənşəyi haqqında iki yeganə açıqlamadır. Canlılar dünyada ya tamamilə mükəmməl və tam formada ortaya çıxmışlar, ya da belə olmamışdır. Əgər belə olmamışdırsa, bir dəyişiklik prosesi nəticəsində özlərindən əvvəl mövcud olan bəzi canlı növlərindən təkamül keçirərək meydana gəlməlidirlər. Amma əgər tam və mükəmməl formada ortaya çıxıblarsa, onda sonsuz güc sahibi olan bir ağıl tərəfindən yaradılmışlar". (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. Səh. 197*)

Fosillər isə canlıların yer üzündə tam və mükəmməl formada ortaya çıxdıqlarını göstərir. Yəni "növlərin mənşəyi" Darvinin hesab etdiyinə əksinə, təkamül deyil, yaradılışdır.

İnsanın təkamülü nağılı

Təkamül nəzəriyyəsinin tərəfdarlarının ən çox gündəmə gətirdikləri məsələ insanın mənşəyidir. Bununla bağlı darvinist iddia bu gün yaşayan müasir insanın meymunabənzər məxluqlardan törədiyini zənn edir. 4-5 milyon il əvvəl başladığı fərz edilən bu prosesdə müasir insan ilə əcdadları arasında bəzi ara-keçid formaların yaşadığı iddia edilir. Əslində, tamamilə fantastik olan bu ssenaridə dörd əsas kateqoriya var:

Australopithecus

Homo habilis

Homo erectus

Homo sapiens

Təkamülçülər insanların ilk “meymunabənzər əcdadları”na “cənub meymunu” mənasını verən “australopithecus” adını veriblər. Bu canlılar, əslində, nəslə kəsilməmiş meymun növüdür. Lord Solli Zukerman və prof. Çarlz Oksnord kimi İngiltərə və ABŞ-dan iki məşhur anatomun *australopithecus* nümunələri üzərində apardığı hərtərəfli araşdırmalar bu canlıların sadəcə nəslə kəsilməmiş meymun növünə aid olduqlarını və insanlarla heç bir bənzərlik təşkil etmədiklərini göstərmişdir. (*Charles E. Oxnard, “The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt”, Nature, c. 258, səh. 389*)

Təkamülçülər insanın təkamülünün sonrakı mərhələsini də “homo”, yəni insan kimi təsnif edirlər. İddiaya əsasən, homo sırasındakı canlılar *australopithecus*lardan daha çox inkişaf ediblər. Təkamülçülər bu fərqli canlılara aid fosilləri ardıcıl düzərək fantastik təkamül sxemi qururlar. Bu sxem xəyalidir, çünki bu fərqli siniflərin arasında təkamül xarakterli əlaqə olması əsla sübut edilə bilməmişdir. Təkamül nəzəriyyəsinin XX əsrdəki ən mühüm tərəfdarlarından biri olan Ernst Mayr: “*Homo sapiens*ə uzanan zəncir halqası, əslində, itib”, - deyərək bunu qəbul edir. (*J. Rennie, “Darwin’s Current Bulldog: Ernst Mayr”, Scientific American, Aralık 1992*)

Təkamülçülər “*ausrtalopithecus > homo habilis > homo erectus > homo sapiens*” ardıcılığını qurarkən bu növlərin hər birinin daha sonrakının əcdadı olmasını irəli sürürlər. Lakin paleoantropoloqların son kəşfləri *australopithecus*, *homo habilis* və *homo erectus*ün dünyanın müxtəlif bölgələrində eyni dövrlərdə yaşadıklarını göstərir. (*Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, səh. 272*)

Habelə, *homo erectus* sinfinə aid olan insanların bir qismi çox müasir dövrlərə qədər yaşayıblar, *homo sapiens neandertalensis* və *homo sapiens sapiens* (insan) ilə eyni mühitdə birlikdə mövcud olmuşlar. (*Time, noyabr 1996*)

Bu isə, əlbəttə, bu siniflərin bir-birilərinin əcdadı olduqları iddiasının əsassızlığını açıq şəkildə ortaya qoyur. Harvard Universitetinin paleontoloqlarından Stiven Cey Quld, təkamülçü olmasına baxmayaraq, darvinist nəzəriyyənin düşdüyü bu çıxılmaz vəziyyəti belə açıqlayır:

“Əgər bir-biri ilə paralel şəkildə yaşayan üç müxtəlif hominid (insanabənzər) sxemi varsa, onda bizim soy ağacımıza nə oldu? Aydınadır ki, bunların biri digərindən törəyə bilməz. Habelə, biri digəri ilə müqayisə edildikdə təkamül xarakterli inkişaf meyli göstərmirlər”. (*S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, səh. 30*)

Qısaca desək, KİV-də və ya dərsliklərdə verilən bir cür fantastik yarı-meymun yarı-insan canlıların rəsmləri ilə, yəni sırf təbliğat yolu ilə dirçəldilməyə çalışılan insanın təkamülü ssenarisi heç bir elmi əsası olmayan nağıldan ibarətdir. Bu mövzunu uzun illər tədqiq edən, xüsusilə *australopithecus* fosilləri üzərində 15 il araşdırma aparan İngiltərənin ən məşhur və hörmətli elm adamlarından biri olan Lord Solli Zukerman

təkamülçü olmasına baxmayaraq, meymunabənzər canlılardan insana uzanan nəsil ağacı olmadığı nəticəsinə gəlmişdir.

Zukerman maraqlı elm şkalası da qurmuşdur. Elmi hesab etdiyi elm sahələrindən elmdən kənar qəbul etdiyi elm sahələrinə qədər şaxəli cədvəl çəkmişdir. Zukermanın bu cədvəlində ən elmi, yəni konkret faktlara əsaslanan elm sahələri kimya və fizikadır. Cədvəldə bunlardan sonra bioloji elmlər, daha sonra sosial fənlər gəlir. Şaxələnmənin ən kənar ucunda, yəni elmdən kənar hesab edilən hissədə isə Zukermanın fikrincə telepatiya, altıncı hiss kimi hissini fəvqündə olan qavrama anlayışları və bir də insanın “təkamülü” yerləşir! Zukerman şaxələnmənin bu ucunu belə açıqlayır:

“Obyektiv reallıq sahəsindən çıxıb bioloji elm fərz edilən bu sahələrə, yəni hissini fəvqündə olan qavramaya və insanın fosil tarixinin şərh edilməsinə daxil olduqda, təkamül nəzəriyyəsinə inanan bir şəxs üçün hər şeyin mümkün olduğunu görürük. Belə ki, nəzəriyyələrinə qəti şəkildə inanan bu şəxslərin ziddiyyətli bəzi rəyləri eyni anda qəbul etmələri belə mümkündür”. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, səh. 19*)

İnsanın təkamülü nağılı da nəzəriyyələrinə kor-koranə inanan bir sıra insanların tapdıqları bəzi fosillər haqqında qabaqcadan rəy verərək şərh etmələrindən ibarətdir.

Darvin formulu!

İndiyə qədər təhlil etdiyimiz bütün dəlillərlə yanaşı, istəyirsinizsə, təkamülçülərin necə cəfəng inanca malik olduqlarına bir də uşaqların belə anlayacağı qədər açıq misalla baxaq.

Təkamül nəzəriyyəsi canlıların təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edir. Ona görə, bu iddiaya əsasən, cansız və şüursuz atomlar birləşərək əvvəlcə hüceyrəni əmələ gətirmiş və sonra eyni atomlar birləşərək digər canlıları və insanı meydana gətirmişlər. İndi düşünək, canlıların əsasını təşkil edən karbon, fosfor, azot, kalium kimi elementləri birləşdirdikdə bir yığın əmələ gəlir. Bu atom yığını hansı prosesdən keçirilsə də, bircə canlı belə əmələ gətirməz. İstəyirsinizsə, bununla bağlı bir təcrübə keçirək və təkamülçülərin, əslində, müdafiə etdikləri, amma ucadan söyləyə bilmədikləri iddianı onların adından “Darvin formulu” adı ilə nəzərdən keçirək:

Təkamülçülər çoxlu sayda böyük çənin içinə canlıların əsasını təşkil edən fosfor, azot, karbon, oksigen, dəmir, maqnezium kimi elementlərdən bol miqdarda qoysunlar. Hətta normal şərtlərdə mövcud olmayan, ancaq bu qarışıqın içində lazımlı bildikləri maddələri də bu çənlərə əlavə etsinlər. Qarışıqların içinə istədikləri qədər amin turşusu, istədikləri qədər də zülal doldursunlar. Bu qarışıqlara istədikləri nisbətdə temperatur və rütubət versinlər. Bunları istədikləri ən yaxşı texnoloji cihazlarla qarışdırırsınlar. Çənlərin başında nəzarətçi kimi dünyanın qabaqcıl elm adamlarını qoysunlar. Bu mütəxəssislər atadan oğula, nəsil-dən-nəslə ötürülərək növbə ilə milyardlarla, hətta trilyonlarla il fasiləsiz çənlərin başında gözləsinlər. Bir canlının əmələ gəlməsi üçün hansı şərtlərin mövcud olmasını lazım bilirlərsə, hamısını tətbiq etsinlər. Ancaq nə etsələr də, o çənlərdən əsla bir canlı çıxara bilməzlər. Zürafələri, aslanları, arıları, bülbülləri, tutuquşuları, atları, delfinləri, gülləri, səhləb çiçəklərini, zanbaqları, qərənfilləri, bananları, portağalları, almaları, xurmaları, pomidorları, qovunları, qarpızları, əncirləri,

zeytunları, üzümləri, şaftalıları, tovuz quşlarını, qırqovulları, rəngarəng kəpənəkləri və bunlar kimi milyonlarla canlı növündən heç birini əmələ gətirə bilməzlər. Nəinki burada sadaladığımız bir neçə canlı, bunların bircə hüceyrəsini belə əldə edə bilməzlər.

Qısaca desək, **şüursuz atomlar birləşərək hüceyrəni əmələ gətirə bilməzlər.** Sonra yeni qərar verərək bir hüceyrəni iki yerə bölüb, sonra ardıcıl başqa qərarlar verib elektron mikroskopunu icad edən, sonra öz hüceyrə quruluşunu bu mikroskop altında tədqiq edən professorları əmələ gətirə bilməzlər. **Maddə ancaq Allah'ın üstün yaratması ilə həyat qazanır.** Bunun əksini iddia edən təkamül nəzəriyyəsi isə ağıla tamamilə zidd cəfəngiyatdır. Təkamülçülərin ortaya atdığı iddialar üzərində bir az düşünmək yuxarıdakı misalda göstərildiyi kimi, bu həqiqəti üzə çıxarar.

Göz və qulaqdakı texnologiya

Təkamül nəzəriyyəsinin qətiyyəni açıqlaya bilmədiyi digər məsələ isə göz və qulaqdakı üstün duyğu keyfiyyətidir.

Gözlə bağlı mövzuya keçməzdən əvvəl “Necə görürük?” sualına qısaca cavab verək. Bir cisimdən gələn şüalar gözdə tor qişaya tərsinə düşür. Bu şüalar buradakı hüceyrələr tərəfindən elektrik siqnallarına çevrilir və beyinin arxa hissəsindəki görmə mərkəzi adlanan kiçik nöqtəyə ötürülür. Bu elektrik siqnalları bir sıra ardıcıl proseslərdən sonra beyindəki bu mərkəzdə görüntü kimi şərh edilir. Bu məlumatdan sonra düşünək: beyin işığa qapalıdır. Yəni beyinin içi qapqaranlıqdır, işıq beyinin yerləşdiyi yerə girə bilməz. Görmə mərkəzi adlanan yer qapqaranlıq, işığın düşmədiyi, bəlkə, heç qarşılaşmadığınız qədər qaranlıq yerdir. Ancaq siz bu zülmət qaranlıqda işıqlı, aydın dünyanı izləyirsiniz.

Üstəlik, bu, o qədər aydın və keyfiyyətli görüntüdür ki, XXI əsrin texnologiyası belə hər cür imkanı olmasına baxmayaraq, bu aydın görüntünü əldə edə bilmir. Məsələn, hal-hazırda oxuduğunuz kitaba, kitabı tutan əllərinizə baxın, sonra başınızı qaldırın və ətrafınıza baxın. Hal-hazırda gördüyünüz aydın və keyfiyyətli görüntünü başqa bir yerdə görmüsünüzmü? Bu qədər aydın görüntünü sizə dünyanın qabaqcıl televizor şirkətlərinin istehsal etdiyi təkmilləşdirilmiş televizor ekranı belə verə bilməz. 100 ildən bəri minlərlə mühəndis bu aydın görüntünü əldə etmək üçün çalışır. Bunun üçün fabriklər, böyük müəssisələr qurulur, tədqiqatlar aparılır, planlar və dizaynlar edilir. Bir televizor ekranına baxın, bir də hal-hazırda əlinizdə tutduğunuz bu kitaba. Arada böyük aydınlıq və keyfiyyət fərqi olduğunu görəcəksiniz. Həm də televizorun ekranı sizə iki ölçülü görüntü göstərir, lakin siz üç ölçülü, dərin perspektivi olan görüntü izləyirsiniz.

Uzun illərdən bəri on minlərlə mühəndis üç ölçülü televizor icad etməyə, gözün görmə keyfiyyətini əldə etməyə çalışırlar. Bəli, üç ölçülü televizor kimi sistem istehsal edə bildilər, amma onu da eynəksiz üç ölçülü görmək mümkün deyil, həm də bu, süni üçölçülü görüntüdür. Arxa tərəf daha bulanıq, ön tərəf isə kağız dekorasiya kimi görünür. Heç bir zaman gözün gördüyü qədər aydın və keyfiyyətli görüntü əmələ gəlmir. Kamerada da, televizorda da mütləq görüntü itkisi olur.

Təkamülçülər bu keyfiyyətli və aydın görüntünü əmələ gətirən mexanizmin təsadüfən əmələ gəldiyini iddia edirlər. İndi birisi sizə otağınızda televizorun təsadüflər nəticəsində əmələ gəldiyini, atomların birləşib bu görüntünü əmələ gətirən aləti

meydana gətirdiyini desə, nə düşünərsiniz? Minlərlə insanın birlikdə edə bilmədiyini şüursuz atomlar necə etsin?

Gözün gördüyündən daha bəsit görüntünü əmələ gətirən alət təsadüfən əmələ gəlmirsə, gözün və gözün gördüyü görüntünün də təsadüfən meydana gəlməyəcəyi çox açıqdır. Eyni vəziyyət qulağa da aiddir. Xarici qulaq ətrafdakı səsləri qulaq seyvanı vasitəsilə toplayıb daxili qulağa ötürür; daxili qulaq da bu titrəyişləri elektrik impulslarına çevirərək beyinə göndərir. Eynilə görmədə olduğu kimi, eşitmə prosesi də beyindəki eşitmə mərkəzində həyata keçir.

Göz üçün dediklərimiz qulağa da aiddir, yəni beyin işıq kimi səsə də qapalıdır, səs keçirmir. Ona görə, xarici aləm nə qədər səs-küylü olsa da, beyinin içi tamamilə səssizdir. Buna baxmayaraq, ən aydın səslər beyində eşidilir. Səs keçirməyən beyinizdə orkestr simfoniyaları dinləyir, ətraf mühitin bütün səs-küyünü eşidirsiniz. Ancaq həmin anda həssas bir cihazla beyinizin içindəki səs səviyyəsi ölçülsə, burada səssizliyin hakim olduğu məlum olacaqdır. Aydın görüntü əldə etmək ümidi ilə texnologiyadan necə istifadə edilsə, səs üçün də eyni səylər on illərdən bəri davam etdirilir. Səsyazma cihazları, musiqi mərkəzləri, bir çox elektron alət, səs qəbul edən musiqi sistemləri bu fəaliyyətlərin nəticələrindən bəziləridir. Ancaq bütün texnologiyaya və bu sahədə minlərlə mühəndis və mütəxəssis işləməsinə baxmayaraq, qulağın əmələ gətirdiyi qədər aydın və keyfiyyətli səs əldə edilməmişdir. Ən böyük musiqi sistemi şirkətinin istehsal etdiyi ən keyfiyyətli musiqi mərkəzini düşünün. Səsi qeyd etdikdə mütləq səsin bir hissəsi itir, az da olsa təhrif olur və ya musiqi mərkəzini işə saldıqda hələ musiqi çalmazdan əvvəl mütləq bir cızıltı eşidirsiniz. Ancaq insan orqanizmindəki texnologiyanın məhsulu olan səslər olduqca aydın və qüsursuzdur. İnsan qulağı heç vaxt musiqi mərkəzində olduğu kimi cızıltılı və ya təhrif olunmuş şəkildə səs eşitməz; səs necədirsə, tam və aydın şəkildə onu eşidir. Bu, insan yaradıldığı gündən bəri belədir. İndiyə qədər insanın istehsal etdiyi heç bir görüntü və səs cihazı göz və qulaq qədər həssas və keyfiyyətli qəbuledici olmamışdır. Ancaq görmə və eşitmə hadisəsində bütün bunların fəvqündə duran çox böyük həqiqət də var.

Beyinin içində görən və eşidən şüur kimə aiddir?

Beyinin içində parlaq, rəngli dünyanı izləyən, simfoniyaları, quşların civiltilərini dinləyən, gülü qoxulayan kimdir?

İnsanın gözlərindən, qulaqlarından, burnundan gələn siqnallar elektrik impulsu kimi beyinə ötürülür. Biologiya, fiziologiya və ya biokimya kitablarında bu görüntünün beyində necə əmələ gəlməsinə dair bir çox şey oxuyursunuz. Ancaq bu mövzu haqqında ən mühüm həqiqətə heç bir yerdə rast gələ bilməzsiniz: beyində bu elektrik impulslarını görüntü, səs, qoxu və hiss kimi qavrayan kimdir? Beyinin içində gözə, qulağa, buruna ehtiyac hiss etmədən bütün bunları qavrayan bir şüur var. Bu şüur kimə aiddir?

Əlbəttə, bu şüur beyini təşkil edən sinirlər, yağ təbəqəsi və sinir hüceyrələrinə aid deyil. Elə buna görə, hər şeyin maddədən ibarət olduğunu zənn edən darvinist-materialistlər bu suallara heç cür cavab verə bilmirlər. Çünki bu şüur Allah'ın yaratdığı

ruhdu. Ruhun görüntünü izləmək üçün gözə, səsi eşitmək üçün qulağa ehtiyacı yoxdur. Eyni zamanda, düşünmək üçün beyinə də ehtiyacı yoxdur.

Bu açıq və elmi həqiqəti oxuyan hər insan beyinin içindəki bir neçə sm³-lik, qapqaranlıq yerə bütün kainatı üçölçülü, rəngli, kölgəli və işıqlı şəkildə sığışdıran uca Allah'ı düşünüb, Ondan qorxub Ona sığınmalıdır.

Materialist inanc

Bura qədər təhlil etdiklərimiz təkamül nəzəriyyəsinin elmi kəşflərə zidd iddia olduğunu göstərir. Nəzəriyyənin həyatın mənşəyi haqqındakı iddiası elmə ziddir, irəli sürdüyü təkamül mexanizmlərinin heç bir təkamül gücü yoxdur və fosillər nəzəriyyənin iddia etdiyi ara keçid formalarının yaşamadığını göstərir. Bu təqdirdə, əlbəttə, təkamül nəzəriyyəsi elmə zidd fərziyyə kimi bir kənara qoyulmalıdır. Belə ki, tarix boyu dünya mərkəzli kainat modeli kimi bir çox düşüncə tərziləri elmin gündəmindən çıxarılmışdır. Ancaq təkamül nəzəriyyəsi təkidlə elmin gündəliyində saxlanılır. Hətta bəzi insanlar nəzəriyyənin tənqid edilməsini elmə təcavüz kimi göstərməyə çalışırlar. Axı niyə? Bunun səbəbi təkamül nəzəriyyəsinin bəzi kütlələr üçün əl çəkilməz doqmatik inanc olmasıdır. Bu kütlələr materialist fəlsəfəyə kor-koranə bağlıdırlar və darvinizmi də təbiət haqqında yeganə materialist açıqlama olduğu üçün mənimsəyiblər. Bəzən bunu açıq şəkildə etiraf edirlər. Harvard Universitetindən məşhur genetik və eyni zamanda, qabaqcıl təkamülçülərdən olan Riçard Levontin əvvəlcə materialist, sonra elm adamı olduğunu belə etiraf edir:

“Bizim materializmə bir inancımız var, bu “a priori” (əvvəlcədən qəbul edilmiş, doğru fərz edilmiş) inancdır. Bizi dünya haqqında materialist açıqlama verməyə məcbur edən şey elmi metodlar və qanunlar deyil. Əksinə, materializmə olan “a priori” bağlılığımız səbəbi ilə dünya haqqında materialist açıqlama verən tədqiqat metodları və anlayışlarını uydururuq. Materializm mütləq doğru olduğuna görə də ilahi açıqlamanın səhnəyə çıxmasına icazə verə bilmərik”. (*Richard Lewontin, “The Demon-Haunted World”, The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, səh. 28*)

Bu sözlər darvinizmin materialist fəlsəfəyə bağlılıq uğrunda davam etdirilən bir doqma olduğunun açıq ifadəsidir. Bu doqma maddədən başqa heç bir varlıq olmadığını qəbul edir. Bu səbəbdən də cansız, şüursuz maddənin həyatı əmələ gətirdiyinə inanır. Milyonlarla müxtəlif canlı növünün, məsələn, quşların, balıqların, zürafələrin, pələnglərin, həşəratların, ağacların, çiçəklərin, balinaların və insanların maddənin öz daxilindəki reaksiyalarla, yəni yağan yağışla, çaxan şimşəklə, cansız maddədən əmələ gəldiyini qəbul edir. Əslində isə bu, həm ağıla, həm də elmə ziddir. Amma darvinistlər Allah'ın açıq-aşkar varlığını qəbul etməmək üçün bu ağıldan və elmdən kənar fikri cahilliklə müdafiə etməkdə davam edirlər.

Canlıların mənşəyinə materialist düşüncə ilə baxmayan insanlar isə bu açıq həqiqəti görəcəklər: bütün canlılar üstün güc, bilik və ağıla malik olan Yaradanın əsəridir. Yaradan bütün kainatı yoxdan var edən, ən qüsursuz şəkildə nizama salan və bütün canlıları yaradan Allah'dır.

Təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən təsirli sehridir

Burada bunu da bildirmək lazımdır ki, heç bir ideologiyanın təsiri altında qalmadan, sadəcə ağılı və məntiqini işlədən hər insan elm və mədəniyyətdən uzaq xalqların xurafatlarını xatırladan təkamül nəzəriyyəsinə inanmağın qeyri-mümkün olduğunu asanlıqla anlayacaqdır.

Yuxarıda da bildirildiyi kimi, təkamül nəzəriyyəsinə inananlar böyük bir çənin içində bir çox atomu, molekulu, cansız maddəni dolduran və bunların qarışığından zaman ərzində düşünən, dərk edən, kəşflər edən professorların, universitet tələbələrinin, Eynşteyn, Habl kimi elm adamlarının, Frank Sinatra, Çarlton Heston kimi aktyorların, bununla yanaşı, ceyranların, limon ağaclarının, qərənfillərin çıxacağına inanırlar. Həm də bu cəfəng iddiaya inananlar elm adamları, professorlar, mədəniyyətli, təhsilli insanlardır. Bu səbəbdən, təkamül nəzəriyyəsi haqqında dünya tarixinin ən böyük və ən təsirli sehri ifadəsini işlətmək yerinə düşər. Çünki dünya tarixində insanların bu dərəcədə ağılı başından alan, ağıl və məntiqlə düşünmələrinə imkan verməyən, gözlərinin qarşısına sanki bir pərdə çəkib çox açıq olan həqiqətləri görmələrinə mane olan başqa inanc və ya iddia yoxdur. Bu, afrikalı bəzi qəbilələrin totemlərə, Səba xalqının Günəşə tapınmasından, hz. İbrahimin qövmünün düzəlttikləri bütlərə, hz. Musanın qövmünün qızıldan düzəlttikləri buzova tapınmalarından daha qorxulu və ağılasığmaz korluqdur. Əslində, bu vəziyyət Allah'ın Quranda işarə etdiyi ağılsızlıqdır. Allah bəzi insanların anlayışlarının bağlı olacağını və həqiqətləri görməkdən məhrum olacağını bir çox ayəsində bildirir. Bu ayələrdən bəziləri belədir:

Həqiqətən, kafirləri əzabla qorxutsan da, qorxutmasan da, onlar üçün birdir, iman gətirməzlər. Allah onların ürəyinə və qulağına möhür vurmuşdur. Gözlərində də pərdə vardır. Onları böyük bir əzab gözləyir! (Bəqərə surəsi, 6-7)

... Onların qəlbləri vardır, lakin onunla anlamazlar. Onların gözləri vardır, lakin onunla görməzlər. Onların qulaqları vardır, lakin onunla eşitməzlər. Onlar heyvan kimidirlər, bəlkə də, daha çox zəlalətdədirlər. Qafil olanlar da məhz onlardır! (Əraf surəsi, 179)

Allah "Hicr" surəsində də bu insanların möcüzələr görsələr də, inanmayacaq qədər sehrləndiklərini belə bildirir:

Əgər onlara göydən bir qapı açsaq və oradan durmadan yuxarı dırmaşsalar yenə də: "Gözümüz bağlanmış, biz sehrlənmişik", - deyərlər. (Hicr surəsi, 14-15)

Bu qədər geniş kütləyə bu sehrin təsir etməsi, insanların həqiqətlərdən bu qədər uzaq saxlanması və 150 ildən bəri bu sehrin pozulmaması isə sözlə ifadə edilməyəcək qədər heyvətli vəziyyətdir. Çünki bir və ya bir neçə insanın qeyri-mümkün ssenarilərə, cəfəng və məntiqsiz iddialara inanmalarını anlamaq olar. Ancaq dünyanın hər tərəfindəki insanların şüursuz və cansız atomların ani qərarla birləşib qeyri-adi mütəşəkkillik, nizam, ağıl və şüur nümayiş etdirərək qüsursuz sistemlə işləyən kainatı, həyat üçün uyğun hər cür xüsusiyyətə malik olan Yer planetini və saysız-hesabsız kompleks sistemdən ibarət canlıları meydana gətirdiyinə inanmasının sehrdən başqa heç bir açıqlaması yoxdur.

Allah Quranda inkarçı fəlsəfənin tərəfdarı olan bəzi şəxslərin etdikləri sehrlərlə insanlara təsir etdiklərini hz. Musa ilə firon arasında baş verən bir hadisə ilə bizə bildirir. Hz. Musa firona haqq dini təbliğ etdikdə firon hz. Musaya öz bilici sehrkarları ilə

insanların toplaşdığı bir yerdə qarşılaşmasını söyləyir. Hz. Musa sehrkarlarla qarşılaşdıqda əvvəlcə onların bacarıqlarını göstərməsini əmr edir. Bu hadisənin danışıldığı ayə belədir:

(Musa:) “Siz atın”, - dedi. Onlar (əsalarını yerə) atdıqda, adamların gözlərini bağlayıb (sehrləyib) onları qorxutdular və böyük bir sehr göstərdilər. (Əraf surəsi, 116)

Göründüyü kimi, fironun sehrkarları Hz. Musa və ona inananlardan başqa insanların hamısını sehrləyə bilmişdilər. Ancaq onların atdıqlarına qarşı Hz. Musanın ortaya qoyduğu dəlil onların bu sehrini, ayədəki ifadə ilə uydurduqlarını udmuş, yəni təsirsiz etmişdir:

Biz də Musaya: “Əsanı tulla!” - deyə vəhy etdik. Bir də (baxıb gördülər ki,) əsa onların uydurub düzəltdikləri bütün şeyləri udur. Artıq haqq zahir, onların uydurub düzəltdikləri yalanlar isə batil oldu. (Sehrbazlar) orada məğlub edildilər və xar olaraq geri döndülər. (Əraf surəsi, 117-119)

Ayələrdə də bildirildiyi kimi, əvvəllər insanlara sehrləyərək təsir göstərən bu şəxslərin etdiklərinin saxtakarlıq olmasının başa düşülməsi ilə sözügedən şəxslər alçalmışlar. Dövrümüzdə də bir sehrin təsiri ilə elmilik adı altında olduqca cəfəng iddialara inanan və bunları müdafiə etmək üçün həyatlarını qurban verənlər əgər bu iddialardan əl çəkməsələr, həqiqətlər tam mənası ilə üzə çıxdıqda və sehr pozulduqda alçalacaqlar. Belə ki, təqribən 60 yaşına qədər təkamül müdafiə edən və ateist filosof olan, ancaq sonradan həqiqətləri görənlər Malkolm Maqerik təkamül nəzəriyyəsinin yaxın gələcəkdə düşəcəyi vəziyyəti belə açıqlayır:

“Mən özüm təkamül nəzəriyyəsinin xüsusilə tətbiq edildiyi sahələrdə gələcəyin tarix kitablarındakı ən böyük yumor hədəflərindən biri olacağına inandım. Gələcək nəsillər bu qədər çürük və qeyri-müəyyən hipotezin inanılmaz saflıqla qəbul edilməsini heyrətlə qarşılayacaqlar”. (Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, səh. 43*)

Bu gələcək uzaq deyil, əksinə, çox yaxın gələcəkdə insanlar “təsadüf”lərin ilah olmasının mümkünsüzlüyünü anlayacaqlar və təkamül nəzəriyyəsi dünya tarixinin ən böyük yalanı və ən güclü sehiri kimi tərifi ediləcəkdir. Bu güclü sehr böyük sürətlə dünyanın hər tərəfində insanlar üzərində təsirini itirməyə başlamışdır. Təkamül yalanının sirrinin öyrənen bir çox insan bu yalana necə aldandığını heyrət və təəccüblə qarşılayır.

...Sənin bizə öyrətdiklərimdən başqa bizdə heç bir bilik yoxdur!

Həqiqətən, Sən bilənsən, müdriksən!

(Bəqərə surəsi, 32)

19-cu əsrə istiqamət verən üç mühüm materialist mütəfəkkirin olduğu deyilər: Bu şəxslər **Freud, Marks və Darvindir**. İlk ikisinin nəzəriyyələri keçdiyimiz 20-ci əsr daxilində sınaq olmuş, araşdırılmış və sonunda əsassız olduqları başa düşülərək bir-birinin ardınca rədd edilmişdir. Darvin nəzəriyyəsi isə yaşadığımız dövrdə çökür.

2000-ci ilin iyun ayında baş verən bəzi əhəmiyyətli hadisələr, materializmin bu böyük çöküşünü sürətləndirdi. Bu hadisələrin ən əhəmiyyətlilərindən biri insanın gen quruluşunu açmaq üçün həyata keçirilən “İnsan Genomu” layihəsi idi. Bu layihəylə, Allahın canlıları nə cür üstün bir yaradılışla yaratdığını göstərən “genetik informasiya”nın təfərrüatları insanlara göstərildi. Bu layihənin nəticələrini yoxlayan, tək bir insan hüceyrəsində minlərlə ensiklopediya səhifəsini dolduracaq qədər məlumat saxlandığını öyrənən hər insan, bunun nə qədər böyük bir yaradılış dəlili olduğunu dərk edir.

Ancaq təkamülçülər həqiqətdə öz əleyhlərinə olan bu son hadisəni, olduğundan fərqli və “təkamül” dəlili kimi göstərməyə çalışırlar. Bu kitabda bəhsi keçən təkamülçü yanılmalar izah olunur, yaradılışa qarşı gətirilən etirazların məntiqsizliyi və səthiliyi ortaya qoyulur.